

Η θέση μας

(Διασκευή του κύριου άρθρου της εφημερίδας μας «Κορωνίς Νάξου» της 30/9/1974, με τίτλο «Η γραμμή μας». Ήταν και είναι επίκαιρο, λόγω προεκλογικής περιόδου.)

ΚΑΘΕ εφημερίδα, ακόμη και τοπική, όταν έχει μια κάποια κυκλοφορία αποτελεί μια δύναμη. Μια δύναμη που, ανάλογα με τις προθέσεις των υπευθύνων της, μπορεί να κάνει καλό ή κακό, λιγότερο ή περισσότερο. Πάντως υπάρχει αυτή η δύναμη και το ξέρουν όλοι.

Η δικιά μας η εφημερίδα και τώρα, αλλά και από την πρώτη της έκδοση, είχε μια – στο μέτρο του δυνατού πάντα – συνέπεια στις θέσεις και στη γραμμή της. Κι αυτό γιατί πάντα επιδιώξι της και σκοπός ήταν και είναι το καλό του χωριού μας και των ανθρώπων του. Και βλέπουμε το καλό αυτό πάντα όσο γίνεται πιο πλατιά, όσο γίνεται πιο αντικειμενικά.

Οι προθέσεις και οι προσπάθειες αυτές έχουν εκτιμηθεί πολλές φορές και – το βασικό – από ανθρώπους όχι μόνο δικούς μας. Η «Κορωνίδα» στην τριαντάχρο-

νη διαδρομή της απέδειξε ότι είναι η φωνή ανθρώπων με καλές προθέσεις, με συνέπεια και ανιδιοτέλεια. Σύμμαχος και συμπαραστάτης για τον κάθε έντιμο συμπατριώτη της Κωμιακής, της Νάξου και των Κυκλάδων γενικότερα που επιδιώκει και εργάζεται για το κα-

ΚΟΡΩΝΙΣ ΝΑΞΟΥ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΟΡΩΝΙΔΩΝ ΝΑΞΟΥ

ΑΡΧΗΜΟΝΟΣ: Ν. Σπυριδίου 1974	Αριθμός Έκδοσης: Τ.Τ. Ρ.Π. 20.13.2004	Έτος έκδοσης: Νο. 10	Αριθμός 20
Η ΓΡΑΜΜΗ ΜΑΣ			
Καθε εφημερίδα, ακόμη και τοπική, όταν έχει μια κάποια κυκλοφορία αποτελεί μια δύναμη. Μια δύναμη που, ανάλογα με τις προθέσεις των υπευθύνων της, μπορεί να κάνει καλό ή κακό, λιγότερο ή περισσότερο. Πάντως υπάρχει αυτή η δύναμη και το ξέρουν όλοι.	Η δικιά μας η εφημερίδα και τώρα, αλλά και από την πρώτη της έκδοση, είχε μια – στο μέτρο του δυνατού πάντα – συνέπεια στις θέσεις και στη γραμμή της. Κι αυτό γιατί πάντα επιδιώξι της και σκοπός ήταν και είναι το καλό του χωριού μας και των ανθρώπων του. Και βλέπουμε το καλό αυτό πάντα όσο γίνεται πιο πλατιά, όσο γίνεται πιο αντικειμενικά.	Οι προθέσεις και οι προσπάθειες αυτές έχουν εκτιμηθεί πολλές φορές και – το βασικό – από ανθρώπους όχι μόνο δικούς μας. Η «Κορωνίδα» στην τριαντάχρο-	νη διαδρομή της απέδειξε ότι είναι η φωνή ανθρώπων με καλές προθέσεις, με συνέπεια και ανιδιοτέλεια. Σύμμαχος και συμπαραστάτης για τον κάθε έντιμο συμπατριώτη της Κωμιακής, της Νάξου και των Κυκλάδων γενικότερα που επιδιώκει και εργάζεται για το κα-

λό του συνόλου. Η «Κ» αντικειμενική, χωρίς να διακρίνει χρώματα και κομματικές ετικέτες, κρίνει το έργο του καθενός.

Πλησιάζουν οι εκλογές και υποψήφιοι απ' όλα τα κόμματα, προσωπικότητες ολόκληρου του Νομού Κυκλάδων, ήρθαν σε επικοινωνία μαζί μας. Κι αυτό μας τι-

μά. Δεν μας ζήτησαν ξεκάθαρα να τους βοηθήσουμε, είναι όμως σίγουρο πως θα γίνει.

Θεωρούμε υποχρέωση να ενισχύσουμε κάθε καλή προσπάθεια που αποβλέπει στο όφελος των νησιών μας. Προλαβαίνουμε τον καθένα και τον διαβεβαιώνουμε πως, εφόσον συμπίπτουν οι σκοποί του με τους δικούς μας, θα του συμπαρασταθούμε. Κι αυτό θα γίνει για το καλό όλων.

Μελετούμε τα προγράμματα όλων των παρατάξεων. Παρακολουθούμε και θα παρακολουθούμε. Η στάση μας θα εξακολουθήσει να είναι αντικειμενική και με γνώμονα το καλό του τόπου (σε πλατιά πάντα έννοια). Θα δούμε, θα κρίνουμε, θα επικροτήσουμε ή θα κατακρίνουμε. Και τώρα και μετά. Η θέση μας δεν θα αλλάξει. Θα χειροκροτήσουμε τις σωστές θέσεις απ' όπου κι αν προέρχονται.

Το ξαναλέμε: **Δεν επιδιώκουμε προσωπική προβολή και οφέλη. Γι' αυτό και θα παραμείνουμε ασυμβίβαστοι.**

Παρά τις αλληπάλληλες φυσικές καταστροφές Η καρπερή Κωμιακίτικη γη αξίζει να γίνει πηγή πλούτου

- * *Εγγύηση η γονιμότητά της.*
- * *Χρέος μας να αντλήσουμε τα νάματά της.*
- * *Μπορούμε και μόνοι μας.*

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας αναφερθήκαμε στη γη σαν πηγή πλούτου για την Κωμιακή. Είναι πράγματι; Μπορεί να γίνει; Είναι γεγονός ότι τα τελευταία 30 χρόνια, έχει εγκαταλειφθεί η γεωργία σαν κύρια απασχόληση και σε συνδυασμό με την υπερβόσκηση, μεγάλες εκτάσεις στην περιοχή μας παρουσιάζουν εικόνα ερήμωσης. Η φύση τιμωρεί όσους παραβιάζουν τους κανόνες της και ανταμείβει όσους τους σέβονται. Η εγκατάλειψη όμως είναι χαρακτηριστικό μόνο της περιοχής μας.

Στα σούπερ μάρκετ αγοράζουμε: Ξερά δαμάσκηνα Γαλλίας, ξηρούς καρπούς και φασόλια Τουρκίας, πατάτες Αιγύπτου, φακή Καναδά, σταφύλια Αργεντινής. Και το κερασάκι στην τούρτα: αυτή την εποχή πωλείται φρέσκος δυόσμος από το Ισραήλ!

Τα ίδια σε μικρογραφία συναντούμε και στο νησί μας. Στη Χώρα βρίσκουμε λιαστές ντομάτες Σύρου! Μπράβο στους Συριανούς, που ενώ έχουν τόσους πόρους και τόσες επιλογές, σκύβουν και στη γη τους με το λίγο χώμα (ίσως έχει περισσότερες καλλιεργήσιμες εκτάσεις η Κωμιακή) και το αφαλατωμένο νερό (ενώ το δικό μας χύνεται στη θάλασσα). Η Σύρος παράγει και εμπορεύεται κρασί και τυρί (το γνωστό «Σαν Μιχάλη») τυποποιημένα. Προϊόντα θερμοκηπίου, μέλι, θυμάρι, κάπαρη κ.ά. Διαθέτει και κατάσταση βιολογικών

προϊόντων. (Αντίθετα, στο χωριό μας, όχι μόνο δεν υπάρχει χώρος διάθεσης τοπικών προϊόντων, έστω και το καλοκαίρι, αλλά έρχεται μανάβης, νομίζω από τις Εγγαρές, και πωλεί ζαρζαβατικά!)

Όλα αυτά τα προϊόντα και τόσα άλλα ακόμα που επιβαρύνο-

νται με κόστος μεταφοράς και δασμών είναι ασύμφορα για τους καλλιεργητές;

Εν τω μεταξύ αλλάζουν πολ-

λά. Η εντατικοποίηση της καλλιέργειας με αλόγιστη χρήση φυτοφαρμάκων, ορμονών κλπ., ο ανταγωνισμός, η εύκολη διακίνηση προϊόντων, οδήγησαν σε υπερπαραγωγή, στην εξαφάνιση των μικρών παραγωγών, αλλά και στα γνωστά διατροφικά σκάνδαλα. Αυτά με τη σειρά τους οδήγησαν σε όλο και πιο έντονο προβληματισμό τους τελι-

☞ **Συνέχεια στη σελίδα 4**

Ο κάμπος με τα λούλουδα και με τις πρασινάδες.

Με πολλή μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε στις 24.1.2004 στη Λέσχη του Συλλόγου η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας, κατά τη διάρκεια της οποίας και μέσα σε συγκινητική ατμόσφαιρα τιμήθηκαν οι δάσκαλοι της Κωμιακής και βραβεύθηκαν οι νέοι φοιτητές. Αναλυτικά για την εκδήλωση και τις ομιλίες των δασκάλων θα βρείτε στις σελίδες 6, 7, 8 και 9.

Το χωριό και ο Απόλλωνας ξαναμετρούν πληγές από την πρόσφατη θεομηνία

- *Άμεση αντίδραση του Τοπικού Συμβουλίου του Δ.Δ. Κορωνίδας.*
- *Ο Πρόεδρος του Τ.Σ. του χωριού κ. Αντώνης Γ. Χωριανόπουλος μάς πληροφορεί για τις πρώτες εκτιμήσεις.*

Ένας βράχος από το πουθενά.

Ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου **Αντώνης Γ. Χωριανόπουλος**, μας πληροφορεί ότι στις 22-1-2004 προκλήθηκαν μεγάλες ζημιές εξαιτίας των θυελλωδών ανέμων, εντάσεως 14 μποφόρ, στο Δ.Δ. Κορωνίδας και ιδιαίτερα στον οικισμό Απόλλωνα. Μετά από μια πρώτη εκτίμηση, τις αναφέρει παρακάτω:

1. Από τον κυματοθραύστη παρασύρθηκαν πέτρες τόσο από την κορυφή του όσο και από τα πλάγια, με αποτέλεσμα να αδυνατίσει αρκετά, να χτυπά το κύμα ζωντανό στην παραλία απειλώντας την δημοτική υποδομή, παράλληλα έμπαινε μέσα στα καταστήματα και ιδιοκτησίες που βρίσκονται κατά μήκος της παραλίας, σπάζοντας και βάρκες. Έχουν δημιουργηθεί τέτοια ρήγματα στον κυματοθραύστη που αν δεν αποκατασταθούν υπάρχει κίνδυνος σε παρόμοια φουρτούνα να τον εξαφανίσει, με τις όποιες συνέπειες για τον Απόλλωνα.
2. Στον βιολογικό: α) παρέσυρε τα φρεάτια πάνω από τον βιολογικό γεμίζοντας τις δε-

ξαμενές με θάλασσα. β) Οι τρεις πόρτες που υπήρχαν στα δωμάτια του βιολογικού σπάσανε από τα κύματα και μεγάλες πέτρες, μπαζώθηκαν δωμάτια ενώ πήρε μαζί της η θάλασσα διάφορα ελαφριά αντικείμενα που βρισκόταν σε αυτά. γ) Ο ηλεκτρικός εξωτερικός φωτισμός που ήταν περιμετρικά στο κτίριο καταστράφηκε. δ) Εξαφανίστηκαν τα φρεάτια των αντλιοστασίων λυμάτων που ήταν πριν τους χώρους επεξεργασίας του ΒΙΟΚΑ. ε) Τα μπετά στην πλατεία μπροστά στον ΒΙΟΚΑ έσπασαν από την δύναμη της θάλασσας, τα παρέσυρε και έχει γίνει σκαλοπάτι τώρα και από το σημείο αυτό μπαίνει η θάλασσα μέσα στα αντλιοστάσια.

3. Την πετρώχτιστη δημοτική βρύση που βρισκόταν στην πλατεία του ΒΙΟΚΑ την γκρέμισε αχρηστευόντάς την.
4. Δύο παγκάκια στον Μικρό Μόλο σπάσανε.
5. Ένας κάδος απορριμμάτων έσπασε από πέτρες που έπεσαν στο χώρο που είναι οι

☞ **Συνέχεια στη σελίδα 10**

απολιτισμός & ιστορία & δημογραφία

Τα επαγγέλματα της παλιάς Κωμιακής

Το μπαρμπέρικο (κουρείο)

Γράφει η **Σοφία Αλιμπέρτη-Κορρέ**

Απο τα επαγγέλματα που υπήρχαν και πάντα θα υπάρχουν, είναι κι αυτό του κουρέα. Του μπαρμπέρη, όπως έλεγαν οι παλαιοί. Είναι σίγουρα μια τέχνη που απαιτεί σταθερό χέρι και επιδεξιότητα.

Άλλοτε στην Κωμιακή, που ο κόσμος ήταν πολύς, λειτουργού-

Σκαδό, αλλά είχε παντρευτεί Κωμιακίτσα και ήταν περισσότερο Κωμιακίτης. Πήρε όμως την οικογένειά του πολύ νωρίς, όταν τα παιδιά του ήταν μικρά, και έφυγε για την Αθήνα.

Το Ντρακαουστή του μπαρμπέρικο είχε κι άλλο ρόλο: ήταν ιατρείο, επειδή στον συμπαθή

Το καφενείο-κουρείο του Γληροδέγγη.

σαν το λιγότερο τρία κουρεία: του Νίκου Σαχά, του Ντρακαουστή και του Λαδοκωνσταντή. Ίσως να υπήρχε κι άλλος που εγώ δεν θυμάμαι. Αργότερα προστέθηκαν άλλα δύο: του Γληροδέγγη και του Κουρεάκη.

Ο Νίκος Σαχάς ήταν από το

χωριανό μας άρεσε να κάνει τον πρακτικό γιατρό. Έδινε διάφορες συνταγές για φάρμακα δικής του επινοήσης. Επίσης φοβόταν πολύ το χασμουρητό. Όταν έβλεπε κάποιον να χασμουριέται, έστω και στα ψέματά, άρχιζε κι αυτός το ίδιο, χωρίς σταμα-

τημό.

Το Γληροδέγγη το κουρείο ήταν ένας χώρος με πολλαπλές χρήσεις: ήταν καφενείο, τηλεφωνείο, χώρος διασκέδασης, ακόμα και αίθουσα κινηματογράφου.

φου υπήρχε! Μα πάνω απ' όλα ήταν ένα στέκι φιλόξενο και ζεστό και επειδή βρισκόταν σε κεντρικό σημείο, ήταν πέρασμα για τους περισσότερους χωριανούς.

Στην πάνω γειτονιά υπήρχε το σπίτι και το κουρείο του Λαδοκωνσταντή. Στο ισόγειο έμενε με την κυρά του και στ' απάνω σπίτι ήταν το μπαρμπέρικο. Ήταν κάτασπρο σαν το χιόνι. Η γυναίκα του άσπριζε τα πάντα: τους τοίχους, τις σκάλες, το πουντί, ακόμα και τα πατώματα. Και το εσωτερικό του ήταν εξίσου λαμπερό και φροντισμένο.

Τα κουρεία, όπως και τα καφενεία και τα μαγαζιά, ήταν χώροι συζήτησης και κοινωνικής συναναστροφής. Εκεί έλυναν όλα τα προβλήματα που τους απασχολούσαν. Οι συζητήσεις τους συνήθως αφορούσαν την καθημερινότητα, τα κοινωνικά θέματα και την πολιτική. Δεν έμεναν, όμως, μόνο στα σοβαρά ζητήματα. Κυρίαρχο στοιχείο στις κουβέντες τους ήταν τα χωρατά και οι φάρσες. Πειράζοντας ο ένας τον άλλο, διασκεδάζαν και έπαιρναν κουράγιο για να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες της ζωής.

Ο κουρεάς ήταν υποχρεωμένος να ακούει και να συμμετέχει στις συζητήσεις, ήθελε δεν ήθελε.

Το μεγάλο του βάσανο όμως ήταν τα μικρά παιδιά, τα κοπέλια, που δεν κάθονταν ήσυχα να τα κουρέψει, ώσπου αγανακτούσαν οι μανάδες και ακουγόταν συχνά η γνωστή απειλή: «Κάτσε φωθιοκαμένο ήσυχα ιά θα σε πιάω του Κοκιάτσου να σε κουρέψει με την τσιμπίδα»!

Στην Κωμιακή τώρα πια μόνο ο Κουρεάκης συνεχίζει να εξασκει αυτή την τέχνη. Είναι άνθρωπος υπομονετικός, ήρεμος και σίγουρα θα ακούει αδιαμαρτύρητα τα παράπονα των πελατών του για όλα τα κακώς κείμενα.

Αγαπημένε μου Ιάννη,

Ήπηρε το αποδοσίδι και το γράμμα σου. Μέχρι να πάω στο σπίτι να τ' ανοίξω είκανα σα γκοπεάκι. Δε νε καϊάντουμουμε.

Μόλις είδα τσι μέσκουλες, μούρθανε στο μυαλό τα παι-

δικά μας. Τσ' είχα δα κοντοξεχασμένες, ιατί τώρα βλέπεις τρώμενη νηναάδες και μάγκες (ανανάδες και μάνγκο τα λένε οι έννες μας και είναι και εισαγόμενα). Αμέ το παστίτσο; Το πύτηχενε η κερά, είβαλενε μέσα πεσσαράκι χερνό και καυτερή πιπεριά, κι ήτανε ότ' είπεν ο Θεός το μάνα. Μα οι έννες μας εφάανε πίτσα. Πού να ξέρουνε τη νοστιμιά και τη γλύκα. Άσει δα τα ρουκαλιότσα. Όσο με θωρούσανε και τά τρωα ωμά κι είπηνα και καμιά μποτηριά μου κάνανε «Πλιάτσο»... Πού να δοκιμάξουνε κατσαρό ραδίκι ωμό...

Άσεινά όμως. Ευτοί χάνουνε. Ετσά τσι μάθαμενε, ετσά πορεύουντενε. Μα να μη μπέψει ο Θεός καμιά δυστυχία, όπως τη γκατοχή και θα ξεκόμουμε μονήμερα. Έχουνε ξεκόψει από τσι παραδόσεις και τα εθίματα. Δε ξεχωρίζουνε νήσθεια και πασκαλιά. Σκόλη και καθημερινή. Γιατί έχουνε τώρα τα ελέη του Θεού και κάθε μέρα είναι σκόλη και πασκαλιά.

Ιά θυμήσου, καμένε Ιάννη, τη μπαρραμονή τω Χριστουέννω τσ' ετοιμασίες ιά το σφάξιμο του ουρνιού. Το πρόσταγμα είχανε οι μανάδες. Μας εσήκωνε αζημέρωτα να βράσομενε το νερό και μα σε θυμηζένε να καοξυρίσουνε το χοίρο, ιατί εκείνη επέανε να ζιμώσει και να κάμει τσι χριστοκουούρες. Το μεσημέρι που στρέφουντανε από φούρνο εμοσκομούριζένε το σπίτι ψωμί. Κι η πρώτη δουλειά ήτανε να σάσει τα κρέατα και να ετοιμάξει τσ' αμαθιές. Κι εμείς διακόσμηση του σπιθιού είχαμενε κρεμασμένη στο βόρτο τη φούσκα του χοίρου. Κι επερημέναμενε να σουρουπιάσει ιά να βγούμενε να πούμενε το καλιοσπεράκι. Αρχινούσαμενε από τα μαγαζιά και τσι καφενέδες που μα σε δώανε λεφτά κι ύστερα επααίναμενε στη ειτονια, σε συγγενικάτα σπιθια που μα σε δώανε μέσκουλες, απιδόκοπα, ξερά σύκα, καρύδια, σταφίδες. Τη νύχτα στη νεκκλησά παραβγαίναμενε με τ' άλλα κοπεουδοκόπεα ποιος εμάζωξενε τα πιο πο(λλ)ά. Όποιος είχανε μαζωμένο τάληρο είτونه πασάς. Και ρωτούσαμενε πού τά πανε και πόσα τωνε δόκανε. Ιά να πάμενε να πούμενε την αρχιμενιά...

Τα σκεύγομαι και συλλοίζομαι. Είτونه καλλίτερα ετότες ή τώρα; Θαρρώ καμένε Ιάνη πως και συ

θα συμφωνήσεις πως είτونه καλλίτερα ετότες. Σίγουρα είχαμενε λιότερα. Μα όσα είχαμενε τα υπολογίζαμενε, τα φχαριστιόμαστενε. Τώρα που υπάρχει πληθώρα, δε γκατααβαίνεις τη ναξία ντωνε. Πιο καός ο

στερημένος παρά ο μπουχτισμένος.

Μου γράφεις τα βάσανά σας και τη μοναξιά σας. Θα θαρρείς πως επά που υπάρχει η πολυκοσμία είμαστενε καλύτερα; Τρισεχειρότερα είμαστενε. Εσείς μπάρε μου έχετε τη νησυχία σας και ντο γκαθαρό αέρα, μα εμείς μόνου βαβούρα και καψαέρια. Θαρρείς εδά άμα πάθεις - κουφή η ώρα που τ' ακούει - τίτσις μες στο διαμέρισμα, θα πάρει χαμπάρι καένα; Άμα βρωμίσεις θα σε ανακαλύψει η αστυνομία. Άμα σκουντάψεις στο δρόμο, καέννας δε θα σε βοηθήσει. Το πολύ-πολύ να σου πούνε τύφλα. Η πολυαθρωπιά και η βαβούρα είναι χειρότερη από τη μοναξιά. Άμα σ' αι μοναχός ψευτοπαρηγορίεσαι πως υπάρχει ά(λλ)ος. Άμα όμως θωρείς πλήθος ανώνυμο και αδιάφορο, σφίγγεται η καρδιά σου και λες μα πού εδιάνη η αθρωπιά; Όλοι ινήκανε μηχανές; Ιατί καθαέννας έχει τα δικά ντου και δε ντόνε διαφέρουνε του είτονα. Κάλιο λοιπό είστε σεις που αργά και πού άμα δείτε καέννας και του πείτε καλημέρα θα πακούσει και θα σου πει καλημέρα. Επά όμως;

Μου γράφεις ιά τα νέα του χωριού. Σε πιστεύω και προσπαθώ να σε καταάβω. Ιατί αλλιώς είναι να τα ζεις κι αλλιώς να τ' ακούς. Κι άμα θωρείς και το πααβοκούπι να σου λέει πως η επαρχία αναβαθμίζεται, σου στρίβουνε τά ντερα. Άμα την ερημιά τη λένε πρόδο, τότες και η έρημος τσι Σαχάρας είναι λιβάδι!

Εφτά όμως θα τα ξαναπούμενε. Δε σου γράφω πλειότερα ιατί ο θυρωρός είκλησενε τη θέρμαση και ερχίνηξα να κρουαίνω. Αφού δεν έχουμενε δα παρασθιά να τήνε ταίζουμενε και να καθούμαστενε όσο θέμενε. Είναι και φτες πολυτέλειες. Να πέσεις θες δε θες.

Σου πέμπω το καάθι κι έχω μέσσα κάτι μεσομακάρωνα και κουραμπιέδες πούσασενε η κερά λόγω τω νεορτώ και σας ευχούμαστενε καλή χρονιά, καλύτερη απ' όλες τσι προηγούμενες.

Χαιρετίσματα σε όλοι.

Με αγάπη και ευχές
Εργής

Υ.Γ.: Από τώρα σου το θυμίζω. Α δε έχεις πρόβλημα με τη μέση σου, άμα ενούνε οι αβρωνιές θέω ένα ματσάκι να τσι κάμω με τη σύβραση και θα πιάω ένα ποτήρι στη νευιά σου.
Εργής

Τον Γληροδέγγη το καφενείο ήταν ένας χώρος με πολλαπλές χρήσεις. Μέχρι και ποδοσφαιρικά είχε! Μα πάνω απ' όλα ήταν ένα στέκι φιλόξενο και ζεστό.

ΚΟΡΩΝΙΔΑ ΝΑΞΟΥ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδρυτής-Ιδιοκτήτης: **Σύλλογος Κορωνίδας Νάξου**
Ανταίου 47, 11146 Γαλάττι, τηλ. 210-2913369, fax 210-2917400
komiakinaxos@hotmail.com

Εκδότης: Παναγιώτης Εμμ. Λιανής

Συντακτική Επιτροπή:

Σοφία Αλιμπέρτη-Κορρέ, Μαρία Γ. Κορρέ,
Παναγιώτης Ε. Λιανής, Φρατζέκος Σ. Φατούρος,
Νικηφόρος Ε. Φιλιππουπολίτης

Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν τον συντάκτη

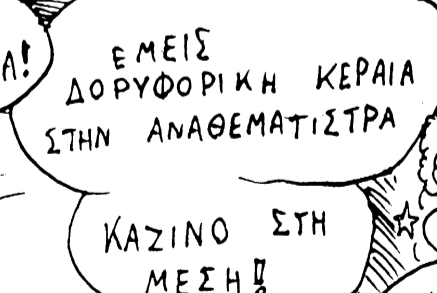
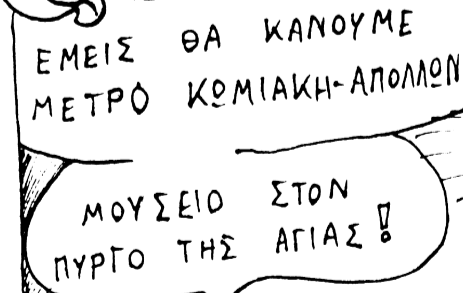
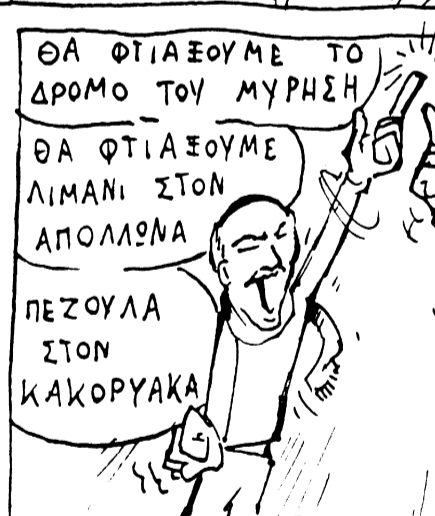
Ετήσια συνδρομή:

Ιδιώτες..... ευρώ 10
ΟΤΑ, Τράπεζες, Εταιρείες, ΝΠΔΔ..... ευρώ 20

Φωτοστοιχειοθεσία-Εκτύπωση: Ευθύμιος Α. Κυριάκος
Ερεσού 47-51, 106 81 Αθήνα, τηλ.-fax 210-3821173

ΣΑΝ ΤΟΝ ΣΚΥΛΟ
ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΤΗ ΠΑΝΕ
ΓΙΑ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟ ΜΑΡΤΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΝΟ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΑΛΙΜΠΕΡΤΗ

☞ **Συνέχεια από τη σελ. 1**

κούς κριτές: Τους καταναλωτές, που ρυθμίζουν την τύχη της αγοράς.

Σήμερα, παρά την πληθώρα προσφορών, πολυτέλεια είναι να ξέρεις τι τρως. Δύσκολο. Και ακριβό. Όμως, αφορά την υγεία μας.

Η μεσογειακή διατροφή (λαχανικά, φρούτα, όσπρια, ελαιόλαδο, ψάρι) θεωρείται η πιο υγιεινή παγκοσμίως. Τα περιφρονημένα όσπρια ξαναβρήκαν τη θέση τους στο τραπέζι. Στα καλά εστιατόρια της Αθήνας σερβίρεται φακή με ωμό κρεμμύδι και φάβα. Και καταναλώνονται με ευχαρίστηση.

Ο ανταγωνισμός μεταφέρεται σε άλλο πεδίο: Στο εγγυημένο καλό προϊόν. Ο μικρός παραγωγός, η παραδοσιακή καλλιέργεια, ξαναβρίσκουν τη θέση τους στην αγορά. Και αμείβονται.

Αρκεί να τηρούνται οι κανόνες: Καθαρό προϊόν, ελεγμένο, με σταθερή ποιότητα και σωστή παρουσία.

Ο αγώνας δρόμου γίνεται πια για την κατοχύρωση τοπικών προϊόντων, ονομασίας προελεύσεως, πιστοποιημένων. Όποιος τρέξει πρώτος. Ο δεύτερος θα ιδρώσει πολύ.

Άλλο κριτήριο είναι η παρουσία και συσκευασία. Ήδη θα πάψει να διατίθεται χύμα ελαιόλαδο, αργότερα το κρασί και έπειτα συνέχεια. Είναι σωστό. Δεν εμπιστεύεται κανείς το άγνωστης προελεύσεως προϊόν χωρίς ημερομηνία παραγωγής και λήξεως. Πληρώνει κάτι παραπάνω για την ταυτότητα. Επί πλέον προφυλάσσεται ο παραγωγός. **Οι φημισμένες πατάτες Νάξου έχουν μεγάλη ζήτηση στους πάγκους των λαϊκών αγορών. Είναι όμως πατάτες Νάξου; Και ποιας Νάξου; Σίγουρα όχι της ορεινής, στην οποία οφείλουν τη φήμη τους.**

Μόνο η γραβιέρα Νάξου με οργανωμένη παραγωγή και διακίνηση διατίθεται παντού και είναι αναγνωρίσιμη.

Η Κωμιακή μπορεί να κάνει το απαραίτητο και τολμηρό βήμα; Μπορεί να αξιοποιήσει το γύρισμα των καιρών;

Βιολογική καλλιέργεια

Τα βιολογικά προϊόντα είναι ο «κρυμμένος θησαυρός» στη γεωργία και την κτηνοτροφία.

Στη χώρα μας, τα πρώτα πιστοποιημένα προϊόντα κυκλοφόρησαν γύρω στο 2000. Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία που δημοσιεύτηκαν στον Τύπο, οι εκτάσεις βιολογικής καλλιέργειας ανέρχονται σήμερα σε 292.557 στρέμμα-

Η καρπερή Κωμιακίτικη γη αξίζει να γίνει πηγή πλούτου

τα (0,8% επί της συνολικής καλλιέργειας, έναντι 0,63% το 1999 και 0,03% το 1994).

Όλο και περισσότεροι καταναλωτές στρέφονται σ' αυτά, ενώ είναι πλέον πιο εύκολη η διακίνησή τους.

Σε όλες τις μεγάλες αλυσίδες σούπερ μάρκετ υπάρχει τμήμα βιολογικών προϊόντων, στις περισσότερες λαϊκές αγορές επίσης, ενώ λειτουργούν πολλά εξειδικευμένα καταστήματα, ακόμα και σε μικρές επαρχιακές πόλεις.

Τα οφέλη για την υγεία και το περιβάλλον είναι αυτονόητα και γνωστά σε όλους.

Στην περιοχή μας, μεγάλο μέρος των παραγομένων προϊόντων είναι ουσιαστικά βιολογικά, δεν έχουν όμως την απαραίτητη πιστοποίηση και επομένως δεν μπορούν να διατεθούν στο εμπόριο σαν τέτοια.

Βιολογικά είναι τα προϊόντα που είναι απαλλαγμένα από οποιαδήποτε πρόσμιξη τοξικών δηλητηρίων από το χωράφι μέχρι τη τυποποίηση και την διάθεση στον καταναλωτή.

Όλη η διαδικασία ελέγχεται από φορέα που έχει λάβει έγκριση από το Υπουργείο Γεωργίας. Οι Οργανισμοί Πιστοποίησης στην Ελλάδα είναι τρεις: ΔΗΟ, Βιοελλάς και Φυσιολογική. Κάθε βιολογικό προϊόν πρέπει να είναι συσκευασμένο και να έχει το σήμα του Οργανισμού που το ελέγχει, καθώς και το όνομα του παραγωγού.

Ίσως φαίνονται δύσκολα και γραφειοκρατικά όλα αυτά, είναι όμως το απαραίτητο διαβατήριο.

Άλλωστε τα οφέλη είναι σπουδαιότερα:

- Η βιολογική γεωργία μπορεί να διασφαλίσει μακροχρόνια παραγωγή φυσικών πόρων, χωρίς τα προβλήματα που δημιουργεί η συμβατική γεωργία, όπως ερημοποίηση εδαφών, μόλυνση εδάφους και υδάτων.
- Σαν σύστημα παραγωγής, προωθεί τοπικά προϊόντα και ποικιλίες με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και συμβάλλει στη διατήρησή τους.
- Διασφαλίζει καλύτερες συνθήκες εργασίας για τους παραγω-

- Αποζημιώνει τους καλλιεργητές, αφού τα βιολογικά προϊόντα πωλούνται από 20% έως και 100% ακριβότερα από τα συμβατικά και η ζήτηση αυξάνεται συνεχώς.

Προϊόντα αυτοφυών φυτών

Η ποικιλία εδάφους και κλίματος στην περιοχή μας δίνει μεγάλη ποικιλία αυτοφυών φυτών και κατ' επέκταση προϊόντων που μπορούν εύκολα να αποτελέσουν αντικείμενο αξιοποίησης με την άμεση συγκομιδή και εμπορία τους και με μόνη προϋπόθεση την αποφυγή της εξάντλησής τους: Αν μαζέψουμε όλα τα χόρτα από μια περιοχή, τον επόμενο χρόνο δεν θα φυτρώσει τίποτα!

Σαν αυτοφυή φυτά γνωρίζουμε όλοι μας: τα λεγόμενα αρωματικά φυτά που χρησιμοποιούνται στην διατροφή, την φαρμακευτική και την κοσμητολογία (ρίγανη, θυμάρι, χαμομήλι, φασκόμηλο, μάραθο, τσάι του βουνού, δυόσμος κλπ.).

Τα αυτοφυή δένδρα και αυτά που πολλαπλασιάζονται μόνα τους και δεν απαιτούν ι-

διαίτηρη φροντίδα αν και θεωρούνται ήμερα (βυσινιές, δαμασκηνιές, δάφνη, αλλά και σφένδαμοι – οι γνωστές ασφονταμιές με το ιδιαίτερα ανθεκτικό ξύλο τους, που η Ελλάδα εισάγει από την Αμερική).

Τα κάθε λογής άγρια χόρτα που γίνονται ανάρπαστα, πόσο μάλλον αν είναι εγγυημένη η καθαρότητα του τόπου συλλογής τους.

μαθήματα της επόμενης μέρας και ιδιαίτερα για τα μαθηματικά.

Μνήμες ακριβές και άσβεστες, που μας συντροφεύουν αδιάκοπα στο ταξίδι της ζωής και αποτελούν ένα δυνατό κρίκο που θα

Επεξεργασμένα προϊόντα

Δεν αναφερόμαστε σε μεγάλες μονάδες παραγωγής και σε πολύπλοκα εργαστήρια.

Στα μέτρα της περιοχής και με ελάχιστο κόστος εγκαταστάσεων, μπορεί να υπάρξουν αξιόλογα προϊόντα που θα αποφέρουν εισοδήματα στους κατοίκους και θα κάνουν γνωστό τον τόπο μας πέρα από τα όρια του νησιού.

Η πρώτη προσπάθεια με γλυκά κουταλιού από τον Σύλλογο Γυναικών Κωμιακής είχε πολύ καλό αποτέλεσμα: έγιναν ανάρπαστα!

Ας σκεφτούμε οργανωμένη παραγωγή με βιολογική πρώτη ύλη και πιστοποίηση: Βύσινο γλυκό και ποτό, μαρμελάδα και γλυκό δαμάσκηνο, βατόμουρο, κυδώνι, λιαστές ντομάτες, κάρπη, διάφορα τουρσιά, πετιμέζι, ξηροί καρποί και τόσα άλλα.

Η απασχόληση αυτή επιδοτείται και δίνονται κίνητρα σε συνεταιρισμούς, επιχειρήσεις γυναικών, νέων κλπ.

Το κρασί

Σε μια πρόσφατη έκδοση βιβλίου για το κρασί στην Ελλάδα, η Νάξος αναφέρεται μία και μόνη φορά σαν το νησί του Διονύσου (θεού του κρασιού). Τίποτα άλλο.

Όμως η Νάξος μπορεί να παράγει εξαιρετικής ποιότητας και μεγάλης ποικιλίας κρασιά. Τα λίγα τυποποιημένα που κυκλοφορούν τα τελευταία χρόνια έχουν διακριθεί. Δεν είναι όμως ευρύτερα γνωστά. Ίσως να ευθύνεται η αuctάρκεια του νησιού μας, κύριο χαρακτηριστικό του από την αρχαιότητα.

Καλύπτει τις βασικές ανάγκες διατροφής και λειτουργεί σαν κλειστή αγορά. Κρίμα.

Στην περιοχή μας η αμπελοκαλλιέργεια είναι η πιο αγαπητή απασχόληση. Δεν ελέγχεται όμως.

Η συνήθως καλή ποιότητα κρασιού δεν φθάνει στον καταναλωτή τόσο καλή. Ο τρόπος διακίνησης, ιδιαίτερα τα πλαστικά δοχεία, επηρεάζουν αρνητικά το προϊόν που φθάνει στον καταναλωτή. Σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα δεν θα είναι αποδεκτό πουθενά.

Άμεση είναι η ανάγκη ελέγχου και εμφιάλωσης, καθώς και κατοχύρωση ονομασίας προελεύσεως ή τοπικού οίνου.

Αυτό απαιτεί οργάνωση για σταθερή παραγωγή, νέες ποικιλίες για καλύτερη ποιότητα και καλή παρουσία στην αγορά.

Αυτά ισχύουν και για τα υπόλοιπα παράγωγα του σταφυλιού (ρακί, ξύδι, πετιμέζι). **Κ.Ε.Α.**

το ταξιδρομείο μας

Η επιστολή της καθηγήτριας του Πανεπιστημίου Αθηνών Μαρίας Φραγκουλοπούλου

Θα ήθελα να σας συγχαρώ θερμά και από καρδιάς για τη συνέχιση της πρωτοβουλίας σας να βραβεύετε τους νεοεισαχθέντες συμπατριώτες μας στα ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας κατά την εκδήλωση της Κοπής της Πίτας.

Με την ευκαιρία αυτή, θα ήθελα να μεταφέρετε στους νέους φοιτητές και φοιτήτριες τα πιο εγκάρδια συγχαρητήριά μου και να τους ευχηθείτε εκ μέρους μου **ευχάριστες και επιτυχείς σπουδές**, κάτι που πραγματοποιείται έχοντας ενθουσιασμό γι' αυτό

που έχουν επιλέξει να κάνουν, διατηρώντας άσβεστη την αγάπη τους για μάθηση και «μη φειδόμενοι κόπων».

Ιδιαίτερα θα ήθελα να σας συγχαρώ για την εξαιρετική πρωτοβουλία σας να τιμήσετε σ' αυτήν την εκδήλωση τους **δασκάλους** που έχουν υπηρετήσει κατά καιρούς στην όμορφη πατρίδα μας. Θα είναι μια πολύ συγκινητική στιγμή για όλους και λυππάμαι πραγματικά που δεν θα μπορούσα να τους σφίξω το χέρι. Σας ευχαριστώ και πάλι να εκφρά-

σετε σε όλους τους, και ιδιαίτερα τον κ. Πέτρο Γιαμούρη και την κ. Σοφία Ζευγώλη, που υπήρξαν και δικοί μου δάσκαλοι, την βαθιά ευγνωμοσύνη μου, τον άπειρο σεβασμό μου και τις από καρδιάς ευχαριστίες μου για τις πολύτιμες γνώσεις και αξίες που μας μετέδωσαν, δουλεύοντας πολλές φορές κάτω από αντίξοες συνθήκες, αλλά ανταποκρινόμενοι πάντα ακάματα και με περσιόσιο κέφι και όρεξη στα υψηλά τους καθήκοντα.

Ακόμα θυμάμαι τη μαγεία που εξασκούσαν επάνω μου οι δόσκολες πολλές φορές ασκήσεις που παίρναμε για το σπίτι και που ο αείμνηστος πατέρας μου (ο Νικηφορογιώργης) καθόταν στο τραπέζι μαζί μου μετά το βραδινό φαγητό και παρά την κούρασή του, κάτω από το λιγιστό φως της λάμπας πετρελαίου, προσπαθούσε να ελέγξει κατά πόσο ήμουνα έτοιμη για τα

Το Πανεπιστήμιο Αιγαίου και η ανάπτυξη των νησιών

Ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Αιγαίου **Ιωάννης Χατζόπουλος**, μας έστειλε εμπεριστατωμένο άρθρο σχετικά με τη δυνατότητα δημιουργίας στη Νάξο Τμημάτων Γεωργικής ή Φιλοσοφικής Σχολής, Εργαστηρίων ή Ινστιτούτων. Το άρθρο παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αλλά λόγω ελλείψεως χώρου θα το δημοσιεύσουμε στο επόμενο φύλλο.

ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Ι. ΦΡΑΓΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Τηλ. οικίας: 210-8678088, Κιν. 6942-995456

E-mail: Phragouloupoulou@Yahoo.gr

μας ενώνει πάντα με την πατρίδα.

Καλή και ευλογημένη χρονιά σε όλους, με υγεία και προκοπή.

Μαρία Φραγκουλοπούλου

Καθηγήτρια Μαθηματικού

Τμήματος Πανεπιστημίου Αθηνών

Τα σχολια(να) της «Κορωνίδα»

Παραλείψεις...

«...ομορφίες απίστευτες, του κόσμου ένα νησάκι εγώ αγαπώ κι όλο το βλέπω εμπρός μου». Είναι στίχοι του Κώσστη Παλαμά, θα μπορούσαν να είναι γραμμένοι για τη Νάξο και πίστεύω ότι εκφράζουν τα αισθήματα όλων μας.

Λάθος! Υπάρχουν Ναξιώτες, όπως οι υπεύθυνοι της έκδοσης «ΝΑΞΟΣ,ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙ ΤΟΥ ΛΙΓΑΙΟΥ» του Εμποροεπαγγελματικού Συλλόγου Νάξου, που το νησί μας δεν το βλέπουν... όλο. Ούτε μια αναφορά στο Δανακό με τη φημισμένη πηγή, ούτε νύξη για την Κεραωτή. Το Σκαδό και η Μέση απουσιάζουν, ενώ η Κωμιακή έχει γίνει αφαντη. Θα ήταν αξιόπαινη η προσπάθεια αν δεν ήταν περιέργα ελλιπής και ανεξήγητα παραπλανητική. Από το Αργοκόλι ο επισκέπτης, ξαφνικά μ' ένα... θαυματουργό άλμα προσγειώνεται κατ' ευθείαν στον Απόλλωνα και μόλις που στέκεται στην Κόρωνο για να θαυμάσει το χωριό με τα... πλατάνια και τα τρεχούμενα νερά, εικόνα που παραπέμπει ευθέως στο χωριό μας και εμμέσως σε αντιγραφή από το φυλλάδιο ενημέρωσης και προβολής του χωριού μας που κυκλοφόρησε το καλοκαίρι το Πνευματικό Κέντρο Κωμιακής. (Θα μας ενδιέφερε να γνωρίσουμε και μεις τα πλατάνια και τα τρεχούμενα νερά της Κορώνου αν σας πληροφορούσαν για την ακριβή θέση που βρίσκονται).

Με τέτοια προχειρότητα επιδιώκουν ορισμένοι να δώσουν στον επισκέπτη το στίγμα του νησιού μας από το χθες μέχρι το σήμερα. Σωστότερα ο τίτλος της έκδοσης θα ήταν: **Νάξος, το κόσμημα του Αιγαίου... που του λείπουν βασικά πολύτιμα πετράδια.**

Άξιος ο δάσκαλος του χωριού

Αξιόπαινος είναι ο δάσκαλος του χωριού, ο κ. Απόστολος Γκιόλβας, που με ζήλο και απaráμιλλη εργατικότητα πρωτοστατεί καθημερινά στις προσπάθειες των χωριανών μας για την αναβάθμιση του σχολείου. Συνεχίζει την πλούσια παράδοση των δασκάλων που συνδέθηκαν με το χωριό, το υπηρέτησαν, το αγάπησαν και το ένιωσαν σαν δικό τους.

Επί πλέον η δραστηριοποίηση και η εκλογή του στο Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου Κορωνίδας εγγυάται την πολύτιμη συμμετοχή του στην καθημερινή ζωή του χωριού. Δίκαιος ο έπαινος, αλλά δεν αρκεί. Πρέπει όλοι μας να γίνουμε συμπαραστάτες στο έργο του.

Αχρείαστοι να 'ναι...

Και όμως, αντίθετα, και χρήσιμοι είναι και απαραίτητοι! Για τους γιατρούς πρόκειται που σύμφωνα με ανακοίνωση του Υπουργείου Ναυτιλίας υποχρεωτικά θα καλύπτουν τις ακτοπλοϊκές γραμμές που συνδέουν την ηπειρωτική με τη νησιωτική Ελλάδα.

Σε πρώτη φάση το μέτρο θα εφαρμοστεί σε πλοία που το ταξίδι τους διαρκεί πάνω από 10 ώρες. Θετικό το μέτρο σαν πρώτο βήμα, αλλά... δώρον άδωρο για τη Νάξο και τις Κυκλάδες αν δεν επεκταθεί σε όλα τα πλοία, τη

στιγμή που οι περισσότερες διακομιδές ασθενών γίνονται με τα πλοία της γραμμής και συχνά από τα μεγάφωνα... παρακαλούνται να προσέλθουν στη ρεσεψιόν τυχόντες γιατροί που ταξιδεύουν. Ευτυχώς πάντα θα δώσει το παρόν όχι ένας, αλλά πολλοί γιατροί (λόγω της υπερπληθώρας) αλλά δυστυχώς στα σύγχρονα πλοία δεν έχει γίνει πρόβλεψη να υπάρχει κατάλληλος χώρος για ασθενείς, που εκτεθειμένοι στην κοινή θέα... προσπαθούν να... οικονομήσουν τους ουροσυλλέκτες τους, στριμωγμένοι σε αεροπορικά καθίσματα, αίροντες τον... ορρόν τους και... τις αμαρτίες, της εν πολλοίς περιπιπτούσης... ακτοπλοίας μας...

Οι Ολύμπιοι θεοί μάχονται το Δήμο Δρυμαλίας

Αντιμέτωπος και πάλι ο Δήμος Δρυμαλίας με τα ακραία καιρικά φαινόμενα του Γενάρη. Ο Αίολος, σε συνεργασία με τον Ποσειδώνα και τον νεφεληγερέτη Δία, από τα πρώτα βήματα του νέου Δημάρχου κάνουν ό,τι μπορούν για να δυσκολέψουν το έργο του. Έργο το οποίο όταν ολοκληρωθεί θα είναι σημαντικό. Βάστα απάνω σου Γιάννη, μπόρα είναι θα περάσει και μην ξεχνάς ότι ο καλός καπετάνιος στη φουρτούνα φαίνεται.

Καλά που έχεις τους Ολύμπιους θεούς και τον... Δήμο της Χώρας, γιατί δεν βλέπω να σε αντιπολιτεύεται κανένας άλλος πάνω στο νησί.

Φτου κι απ' την αρχή!

Με έγγραφό τους προς τη Νομαρχία Κυκλάδων, ο Νικηφόρος Χωριανόπουλος (δημ. σύμβουλος) και ο Μιχάλης Μυλωνάς (μέλος του Τ.Σ.), αναφέρονται στην μη αποκατάσταση των ζημιών από φυσικά φαινόμενα (πλημμύρες) που έγιναν από το Νοέμβριο του 2001 μέχρι και το Φλεβάρη του 2003. Τονίζουν ότι «η ανταπόκριση του κράτους σε χρήματα ήταν άμεση, αλλά δεν υπήρχε η εξαργύρωση αυτών σε έργα». Ιδιαίτερα για το δρόμο Κωμιακής - Ελημού, αναρωτιούνται. «Τι μεσολάβησε και τίποτα δεν έχει γίνει». Τώρα που μεσολάβησε και το τελευταίο χτύπημα της κακοκαιρίας, το ερώτημα πρέπει να τεθεί από την αρχή και διαφορετικά: Θα γίνει τώρα κάτι; **Π.Λ.**

Η «Κορωνίδα», η Κωμιακή και η Κόρωνος (ή περί κορ-ΟΝΟΥ σκιάς!)

Διάβασα στην προηγούμενη «Κορωνίδα» το σχόλιο του **Π.Λ.**, με τίτλο «Κορωνίδα ή Κωμιακή;» και ομολογώ ότι εξεπλάγην με το ύφος και τα επιχειρήματά του, σχετικά με την αλλαγή της επίσημης ονομασίας του χωριού μας. Ίσως θα πρέπει να καθιερωθεί παντού «συνήγορος του αναγνώστη» (όπως συμβαίνει σε ορισμένες μεγάλες εφημερίδες) για την προστασία των αναγνωστών από κάποια δημοσιεύματα που πλήττουν την κοινή λογική και την αλήθεια.

«Το όνομά μας είναι η ψυχή μας», λέει ο Ελύτης. Στην

Κωμιακή, όμως, υπάρχει διάσταση μεταξύ επίσημης και ανεπίσημης ονομασίας. Η Κωμιακή είναι ονοματολογικά διυπόστατη, με πολλαπλές, ως εκ τούτου, συνέπειες. Το πρόβλημα, βέβαια, δεν λύνεται όταν αναλίσκομαστε σε αφορισμούς, σε διαπιστώσεις ή σε μετάθεση ανυπαρκτων ευθυνών, με αδικαιολόγητες και προκλητικές επιθέσεις σε άλλα χωριά.

«Είναι ενοχλητικό – αναφέρει ο Π.Λ. – να μας συγγέουν με τους Κορωνιδιάτες», δε μας εξηγεί όμως πειστικά πώς γίνεται αυτό και γιατί είναι ενοχλητικό. Ο νοσηρός τοπικισμός μπορεί να φθάσει σε τέτοιο επίπεδο απαξίωσης; Και καταλήγει: «Ζητάμε επίσημα λοιπόν να αναφερόμαστε σαν Κωμιακίτες (σ.σ.: ως Κωμιακίτες, προφανώς) και το χωριό μας επίσημα να αναφέρεται σαν (ως) Κωμιακή και οι Βοθριάτες ας συνεχίσουν να λέγονται επίσημα Κορωνιδιάτες – παρά το ότι γραμματολογικά (σ.σ.: γραμματικά ήθελε να πει) θα έπρεπε να αναφέρονται σαν (ως) ΚΟΡΩΝΟΣ-ΚΟΡΩΝΙΑΤΕΣ – ή αν επιθυμούν ας το αλλάξουν κι αυτοί, μετονομάζοντας το χωριό τους σε Τρικοκίες (ιστορικά τεκμηριωμένο) αν τους ενοχλεί το όνομα Βόθρο».

Εδώ μπορεί να διαγνώσει κανείς την... κορωνίδα της ελλειψης ευπρέπειας.

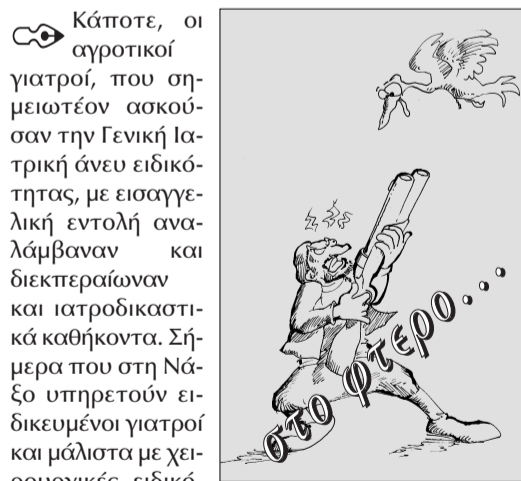
Είναι προφανές ότι υπάρχει σύγχυση, προκατάληψη και αναπιολόγητη ανάμιξη της Κορώνου σε ένα πρόβλημα της Κωμιακής. Καθένας οικισμός έχει το δικαίωμα αυτοκαθορισμού, αυτοπροσδιορισμού της ονομασίας του. Η Κόρωνος δεν αντιμετωπίζει από το 1927 πρόβλημα ταυτότητας, ονομασίας. Η Κορωνίδα (Κωμιακή), όμως, έχει όντως πρόβλημα. Το πρώτο που πρέπει να ερευνησουμε είναι αν έχουν γίνει οι σωστές ενέργειες για την επίσημη μετονομασία της από Κορωνίδα σε Κωμιακή. Σας διαβεβαιώ ότι δεν έχουν γίνει. Το Δημοτικό Συμβούλιο Δρυμαλίας (με δήμαρχο τον Ν. Βασιλάκη) έκανε σχετική πρόταση, αλλά δεν την τεκμηρίωσε και δεν την υποστήριξε επαρκώς. Έτσι, το **Συμβούλιο Τοπωνυμιών** (βλέπε άρθρο 11 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα) απέρριψε την πρόταση. Μάλιστα, όπως είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε, αντιτάχθηκε στη μετονομασία ο πρόεδρος του Πανεπιστημίου Αθηνών και μέλος του Συμβουλίου Γ. Μπαμπινιώτης, επειδή θεώρησε ως ωραίο το μυθολογικό όνομα «Κορωνίδα», ακριβώς επειδή δεν υπήρχε η κατάλληλη επιχειρηματολογία στην πρόταση του Δημοτικού Συμβουλίου Δρυμαλίας.

Κατόπιν τούτου, πρέπει να ξεκινήσουν, σε σωστή βάση βέβαια πλέον, νέες διαδικασίες μετονομασίας της Κορωνίδας. Μήπως, όμως, πρέπει να προηγηθεί η εφημερίδα «Κορωνίδα»;

Όλα τα άλλα δεν αποτελούν παρά φληναφήματα, θέματα ανάξια λόγου, περι κορ-ΟΝΟΥ σκιάς, για να παραφράσουμε τη Φαίδρα του Πλάτωνα.

Η Κωμιακή και η Κόρωνος έχουν παραδοσιακά και ιστορικά σχέσεις καλής γειτονίας, με κοινά προβλήματα και κοινή μοίρα. Οι τεχνητές, εξάλλου, εντάσεις μεταξύ των χωριών είναι ξένες με την δημοσιογραφική ιστορία και παρουσία αυτής της εφημερίδας.

Β. Φραγκουλόπουλος

Κάποτε, οι αγροτικοί γιατροί, που σημειωτέον ασκούσαν την Γενική Ιατρική άνευ ειδικότητας, με εισαγγελική εντολή αναλάμβαναν και διεκπεραίωναν και ιατροδικαστικά καθήκοντα. Σήμερα που στη Νάξο υπηρετούν ειδικευμένοι γιατροί και μάλιστα με χειρουργικές ειδικότητες γιατί πιο συχνά το τελευταίο ταξίδι ορισμένων ανθρώπων έχει σαν πρώτο σταθμό το Νεκροτομείο Αθηνών με ό,τι αυ-

τό συνεπάγεται για τους οικείους των νεκρών και όταν, βέβαια, δεν εγείρονται ιατροδικαστικές αμφιβολίες για τον τρόπο με τον οποίο επήλθε ένας, τις περισσότερες φορές αναμενόμενος, φυσικός θάνατος;

Δημοσιεύουμε σ' αυτό το φύλλο μια πολύ ενδιαφέρουσα αγγελία για την πώληση ενός προνομιούχου οικοπέδου στο Πλατανάκι. Το ενδιαφέρον δεν έγκειται στο να αγοραστεί απλά από

κάποιο χωριανό και να προστεθεί ένα ακόμα κτίσμα, αλλά να το πάρει ένας φορέας του χωριού, ακόμα και ο Δήμος (καλύτερα θα ήταν να συνεργαστούν όλοι) και να το αναδείξει σε κοινωφελές έργο. Τι θα λέγατε για μια παραδοσιακή πλατεία στο Πλατανάκι με πρόβλεψη και για παρκάρισμα αυτοκινήτων, που θα δώσει ανάσα στο καυτό πρόβλημα του χωριού, ιδίως το καλοκαίρι.

Από τις 21 του Γενάρη μέχρι και την Κυριακή 25, η Νάξος βρέθηκε αποκλεισμένη και από θαλάσσης και από αέρος. Αν συνεχίσει έτσι ο κακός καιρός με τις θεομηνίες που θυμίζουν κυκλώνες και τυφώνες **προβλέπω σε μερικά χρόνια να διοργανώνεται συνέδριο με θέμα: Η Νάξος διά μέσου των κυκλώνων!**

Ουδέν κακόν αμιγές καλού! Ο «βομβαρδισμός» του λιμανιού της Νάξου μπορεί και πρέπει να γίνει μοχλός για την εμπιστοσύνη της έναρξης των ήδη δρομολογημένων έργων για την αναβάθμισή του. Και του Απόλλωνα.

Το διαβάσαμε στα «Ναξιακά»: Στη γνωστή τηλεοπτι-

Ντόπιες υγιεινότερες κοτούλες... μακριά από την γρίπη των πουλερικών.

κή εκπομπή του ΑΝΤ1 «Με τα μάτια της Έλλης», στις 24/11/03, ο δημοφιλής ηθοποιός Σπύρος Παπαδόπουλος αποκάλυψε τη ναξιακή του καταγωγή (εκ μητρός). Η γιαγιά του ήταν Κυνιδარიώτισσα και ο πάππος του Κωμιακίτης. Δεν μάθαμε αν η πανέμορφη Έλλη αποκάλυψε κι εκείνη την κωμιακίτικη καταγωγή της. Αν δεν το 'κανε, το επώνυμό της φωνάζει από μακριά: ΣΤΑΗ.

Παιδικής Χαράς... Ευαγγέλια για τον παιδόκοσμο της

Κωμιακής! Ο Δήμαρχος Γαλατσίου, με τη συμβολή του Δημοτικού Συμβούλου Γερμανού Μελισσοουργού, υλοποίησαν την καλοκαιρινή τους υπόσχεση και έστειλαν στο χωριό όργανα παιδικής χαράς. Τις μέρες της Λαμπρής, λόγω εθίμου (της κούνιας) θα συμμετέχουν και μεγαλύτερες ηλικίες και από τώρα πιάδουν σειρά...

Χαράς Ευαγγέλια και στο Σύλλογό μας για την επιχορήγησή του από τον Δήμο Γαλατσίου με 5.000 ευρώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΙΠΡΑΣ Μ.Δ.
ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ
 Ε.Σ. Γυναικολογίας - Μαιευτικής Παν/μίου Ιωαννίνων
 Ενεργό Μέλος Ακαδημίας Επιστημών Ν. Υόρκης U.S.A.
 Ε.Σ. Νοσοκομείου Ερρίκος Ντυνάν
Δέχεται με ραντεβού
 Φυγαλείας 1, Γαλάτσι – Μασσαλίας 12, Κολωνάκι
 Τηλ. 210-2136901, Κιν.: 6944-820330

Ιδιαίτερα σημαντική η εκδήλωση του Συλλόγου Κορωνίδας Νάξου στις 24/1/2004. Με την ευκαιρία της κοπής της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας και την καθιερωμένη απονομή τιμής στους επιτυχόντες στα ΑΕΙ και ΤΕΙ συγχωριανούς μας, μέλλοντες επιστήμονες, αλλά και σε νέους πτυχιούχους, τους οποίους συνοδεύουν οι ευχές όλων για καλή φοίτηση και επαγγελματική αποκατάσταση, τιμήθηκαν και οι δάσκαλοι που πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους στο Δημοτικό Σχολείο Κωμιακής.

Σχεδόν όλοι παρόντες. Για να τιμήσουν και όχι να τιμηθούν. Απόντες δεν υπήρχαν. Στη μνή-

Η αποψινή μας εκδήλωση πλαισιώνεται με αγάπη περισσή από όλους εμάς, γιατί απόψε κοντά στους επιτυχόντες της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης τιμούμε και τους δασκάλους, που για πολλά χρόνια, χρόνια δύσκολα και μακρινά, ολοκλήρωσαν έναν κύκλο προσφοράς στο σχολείο του χωριού μας, καταθέτοντας καθημερινά στον αγώνα για μάθηση και αγωγή, ένα κομμάτι της ψυχής τους.

Έτσι δίπλα στη δική σας επιτυχία τιμούμε τους ανθρώπους που έδωσαν τα πρώτα εφόδια στους γονείς σας να κερδίσουν τη μάχη της ζωής και της επιβίωσης, για την οποία αναγκαστικά ξενιτεύτηκαν απ' το χωριό μας, το οποίο σήμερα μας ενώνει εδώ στο Σύλλογό του.

Όλοι όσοι ασχολούνται σήμερα με την αγωγή των παιδιών είτε είναι εργαζόμενοι στο χώρο αυτό, είτε είναι άμεσα εμπλεκό-

Από την ομιλία του Βασίλη Αλιμπέρτη Προέδρου του Δ.Σ.

Αγαπητοί φίλοι,

Ο Σύλλογος Κορωνίδας Νάξου, σε λίγα χρόνια συμπληρώνει έναν αιώνα ζωής, έναν αιώνα δημιουργικής παρουσίας και δράσης. Μιας παρουσίας που είχε και έχει σκοπό την διατήρηση των σχέσεων όλων των συμπατριωτών μεταξύ των και μεταξύ των φίλων των και την παροχή κάθε δυνατής συμπαράστασης στους κατοίκους του χωριού μας.

Στιγμιότυπο από την εκδήλωση της κοπής της πίτας.

Από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα, συνεχίζει τη δραστηριότητά του σε πολλούς τομείς, κύρια όμως στη διατήρηση των δεσμών μεταξύ των μελών του, αλλά και με το χωριό.

Ιδιαίτερο βάρος δίδεται στον πολιτισμό και προσπαθούμε να διατηρήσουμε τη γλώσσα, τα ήθη και έθιμα και τις παραδόσεις του τόπου μας.

Η συντήρηση και ανάδειξη των μνημείων του χωριού μας

Συνάντηση τριών γενεών... Η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου

- Βράβευση επιτυχόντων σε ΑΕΙ και ΤΕΙ
- Αφιέρωμα στους δασκάλους που δίδαξαν στην Κωμιακή

μη μας ήταν όλοι εκεί. Τους θυμόμαστε αυστηρούς και ακμαίους. Τους είδαμε γελαστούς και ασπρομάλληδες. Όμως πά-λι ακμαίους. Σεμνούς μα και πε-

ρήφανους. Όλοι ομολόγησαν πως οι κόποι τους και οι προσπάθειές τους είχαν αποτελέσματα. Οι μαθητές τους διακρίθηκαν σε όλους τους τομείς. Και

αυτό τους δικαίωσε.

Είδαμε τους «αυστηρούς» μας δασκάλους με τα τότε μαθητικά μας κριτήρια. Ανθρώπων. Ένα ζεστό φιλί μαζί με τη

Η ομιλία της δασκάλας Βέτας Βιτζηλαίου

Ένας χείμαρρος συγκίνησης και νοσταλγίας

μενοι γονείς ή παιδιά, είτε απλοί παρατηρητές, έχουν πεισθεί ότι τη μάθηση και την αγωγή δεν την υπηρετούν οι εγκύκλιοι και τα άγρυπνα μάτια της διοίκησης, αλλά οι εκπαιδευτικοί που με όραμα στηριγμένο σε διαχρονικές αξίες προετοιμάζουν τις παιδικές ψυχές για έναν κόσμο που αλλάζει γρήγορα και απρόβλεπτα. Αυτό το χαρακτηριστικό, το όραμα, είχαν οι δάσκαλοι που σήμερα τιμούμε, γι' αυτό μέχρι σήμερα είναι στην καρδιά και το μυαλό μας. Είχαν ένα όραμα να πάμε μπροστά, ν' ανοίξουμε τα φτερά μας, να κατακτήσουμε τη ζωή με αγώνα.

Στον αγώνα αυτό δεν μας έβγαλαν άοπλους ούτε απροετο-

βλία, τους Η.Υ., τα φροντιστήρια, τα μέσα που σήμερα έχετε εσείς. Είχαμε δίψα για μάθηση και προκοπή, γνώσεις και ήθος.

Τα μηνύματα του Διοικ. Συμβουλίου

που καλύπτουν όλο το φάσμα της ελληνικής ιστορίας είναι συνεχώς μέσα στους στόχους μας.

Επιδίωξή μας είναι να πλαισιωθεί ο Σύλλογος με νέους και να αντισταθούν σε άλλα μοντέλα ζωής. Κάθε χρόνο βραβεύονται οι νέοι που πετυχαίνουν στα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Πολύ σύντομα θα φροντίσουμε ώστε στο Σύλλογό μας να αναπτυχθούν δραστηριότητες στον κοινωνικό και επιστημονικό τομέα. Δραστηριότητες που πιστεύουμε ότι θα προσελ-

Σήμερα στο χωριό μας υπάρχουν πολλά προβλήματα τα οποία πρέπει οι αρμόδιοι να τα αντιμετωπίσουν με περισσότερη αποτελεσματικότητα.

Σήμερα δεν θα αναφερθούμε σε αυτά. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε, είναι να υποσχεθούμε ότι ο Σύλλογος, μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων του, θα προσπαθήσει όσο μπορεί να συμβάλει στην επίλυση των προβλημάτων αυτών.

Αγαπητοί φίλες και φίλοι,

Με μεγάλη χαρά και συγκίνηση, το Δ.Σ. του Συλλόγου αποφάσισε να τιμήσει τους Δασκάλους της Κωμιακής. Για τον σκοπό αυτόν επικοινωνήσαμε με πολλούς από τους δασκάλους αυτούς που σε δύσκολους καιρούς υπηρέτησαν το χωριό μας και φρόντισαν να μας μάθουν τα πρώτα μας γράμματα.

Υπήρξε πραγματικά θερμή και συγκινητική ανταπόκριση από τους Δασκάλους και σήμερα μας τιμούν με την παρουσία τους.

Από την ομιλία του Στάθη Σιδηρή Αντιπροέδρου του Δ.Σ.

...Καταλήξαμε στην απόφαση αυτή για να εκπληρώσουμε ένα χρέος απέναντι στους ανθρώπους εκείνους οι οποίοι κάτω από πολύ αντίξοες συνθήκες διαβίωσης και εργασίας επέλεξαν το χωριό μας για να ασκήσουν το λειτούργημα του δασκάλου. Και για να καταλάβουν οι νεώτεροι Κωμιακίτες, που παρευρίσκονται στην εκδήλωση αυτή, τι σημαίνουν αντίξοες συνθήκες δια-

γνώση μας για την επαγγελματική αποκατάσταση των μαθητών τους. Γνώριζαν για όλους μας. Και πραγματικά χαιρόνταν γιατί και οι ίδιοι έβλεπαν το έργο τους να έχει αντίκρουσμα.

Καμάρωσαν τα παιδιά των μαθητών τους να μπαίνουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, είτε να αποφοιτούν. Αλλά και οι μαθητές τους με απόλυτο σεβασμό και περηφάνεια σύστηναν τους δασκάλους τους στα παιδιά μας. Τρεις γενεές συναντήθηκαν και κυριάρχησε ο σεβασμός και η αγάπη.

Αλήθεια, στη ζωή μας σε πόσες τέτοιες συναντήσεις μπορούμε α παραβρεθούμε; **Ν.Ε.Λ.**

πολλοί σ' αυτό δημιούργησαν οικογένεια.

Η απόσταση που μας χωρίζει από εκείνα τα χρόνια, φαίνεται απείρως πιο μακρινή, αν αναλογιστεί κανείς τις κοινωνικές, πολιτικές, πολιτισμικές μα και εκπαιδευτικές συνθήκες του τότε με το τώρα.

Οι Κωμιακίτες διακρίνονταν, όπως και σήμερα, για την εργατικότητα και την αγωνιστικότητά τους. Οι μέρες όμως ήταν δύσκολες, η φτώχεια μεγάλη, η οικογένεια ολόκληρη, από τον πιο μικρό μέχρι τον πιο μεγάλο, στο χωράφι να παλεύει με τη γη και τον καιρό. Τα παιδιά και οι νέοι της εποχής που αναφερόμαστε μέσα σ' αυτές τις δύσκολες συνθήκες διαμόρφωσαν την αντίληψή τους για την κοινωνία και τη ζωή.

Και η εκπαιδευτική πραγματι-

➤ **Συνέχεια στη σελίδα 9**

θήκες, οι δάσκαλοί μας αγάπησαν την Κωμιακή και αγαπήθηκαν από τους Κωμιακίτες. Και δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι πολλοί από τους δασκάλους μας ενσωματώθηκαν στην Κωμιακίτικη κοινωνία και έζησαν στο χωριό μας, μαζί με την οικογένειά τους, για πολλά χρόνια.

Η σημερινή εκδήλωση μας δίνει την ευκαιρία να ξαναδούμε τους δασκάλους μας και με αφορμή το γεγονός αυτό να αναπολήσουμε τις δύσκολες αλλά καλές εποχές του χωριού μας...

Αρχιμηνιά κι αρχιχροιά...

- Η θέρμανση στα σπίτια γινόταν με το τζάκι ή και με το επικίνδυνο μαγκάλι.
- Το σχολείο δεν είχε σχεδόν καμιά υλικοτεχνική υποδομή και οι ανάγκες των μαθημάτων καλυπτόταν από τις πρωτοβουλίες που ανέπτυσαν οι δάσκαλοί μας.

Κάτω λοιπόν από αυτές τις συν-

Έκανα αυτές τις σκέψεις για να τονίσω το δύσκολο έργο που επιτέλεσαν οι δάσκαλοί μας στις δύσκολες εποχές πριν από 20, 30, 40 και 50 χρόνια.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Κορωνίδας Νάξου αναγνωρίζει το έργο αυτό, τους ευχαριστεί και τους εύχεται χρόνια πολλά με υγεία και ευτυχία.

Οι χαιρετισμοί των δασκάλων του... Γένους

Χαιρετισμός Πέτρου Γιαμούρη

Σας εύχομαι Χρόνια Πολλά, Υγεία και Ευτυχία.

Ευχαριστώ, κατ' αρχήν, τη συνάδελφο για τα ωραία λόγια και τα εγκώμια που έπλασε για τους δασκάλους της.

Νιώθω υπερήφανος, γιατί έχω δίπλα μου μαθητές δικούς μου.

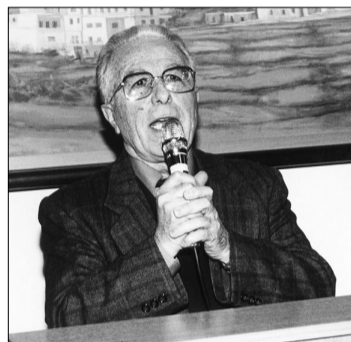
Είμαι πολύ συγκινημένος και δεν θα μπορούσα να συνεχίσω.

Τις πιο θερμές ευχές μου για το Σύλλογο Κορωνίδας.

Η Κωμιακή είναι και δική μου πατρίδα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Χαιρετισμός Θεόλογου Κασρινέλλη

Αγαπητές Κωμιακίσσες και αγαπητοί Κωμιακίτες, Αγαπητοί συνάδελφοι,

Είμαι πολύ συγκινημένος σήμερα, γιατί μ' αυτά που άκουσα και βλέποντάς σας, το μυαλό μου πήγε 45 χρόνια πίσω.

Στις 2 Φεβρουαρίου 1959, όταν για πρώτη φορά πάτησα το πόδι μου στην Κωμιακή. Παρ' ότι οι συνθήκες που πήγα δεν ήταν ευχάριστες, διότι το λεωφορείο που πήγα, με άφησε στο Σκαδό και πήγα με τα πόδια στην Κωμιακή. Όταν μπήκα στο καφενείο του Πόντου, ήμουν σχεδόν παπί από τη βροχή, γιατί φιλοχινόζιζε.

Αυτή η ανάμνηση, από την πρώτη στιγμή διαλύθηκε, γιατί βρέθηκα ανάμεσα σε ανθρώπους φιλόξενους, ευγενικούς που δεν ξέρω για ποιον λόγο, με ένιωσαν σαν δικό τους άνθρωπο, με αγάπησαν και τους αγάπησα και εγώ.

Εμείνα 12 χρόνια στην Κωμιακή, μέχρι το 1970. Τα παιδιά μου, ακόμα λένε το σπίτι του Μαντηλαρά, το σπίτι μας. Η ταυτότητά μου γράφει δημότης Κωμιακής Νάξου.

Το έργο μου το κρίνουν οι μαθητές μου. Όμως έχω να πω το εξής: Όσα χρόνια υπηρέτησα, υπηρέτησα με ζήλο, με ευσυνειδησία. Δοσμένος εξ ολοκλήρου στο έργο μου.

Προπάθησα από την πρώτη στιγμή να κάνω τους γονείς να αγαπήσουν τα γράμματα και να στέλνουν τα παιδιά τους στο Σχολείο, γιατί κι εγώ, για να πάω στο Σχολείο, ο δάσκαλός μου ήταν η αιτία.

Όσα παιδιά αποφοιτούσαν από το Δημοτικό, έπιανα τους γονείς και τους έλεγα να τα στείλουν στο Γυμνάσιο. Γιατί τότε στην Κωμιακή, κάθε χρόνο, έφευγαν 3-4 παιδιά για να πάνε στο γυμνάσιο. Και το θεωρούσα αυτό λίγο, μπροστά στα ζύπνια, τα ζωντανά μυαλά που είχαν τα παιδιά της Κωμιακής τότε.

Πολλά παιδιά πήγαν στο γυμνάσιο εξ αιτίας μου. Ένα μόνο παιδί δεν πήγε και λυπάμαι πολύ: Ο Βασίλης ο Βιτζηλαίος, του Παντελονά. Ήταν ένα ζύπνιο παιδί και παρ' ότι τον πατέρα του προσπάθησα να τον πείσω,

δεν τον έπεισα και δεν πήγε, και η Κωμιακή νομίζω ότι στερήθηκε έναν, ίσως μεγάλο, επιστήμονα.

Θα ήθελα σήμερα να ζητήσω συγγνώμη, για όσους μαθητές μου αναγκάστηκα κάποτε να τους τιμωρήσω. Γιατί ήμουν 25 χρονών όταν ήμουν στην Κωμιακή, άπειρος και αυταρχικός. Ίσως και μία φορά να χειροδίκησα. Ζητώ αυτή τη στιγμή, έχοντας την πείρα, συγγνώμη από τα παιδιά αυτά. Δεν το 'θελα γιατί ήμουν νέος, δεν ξέρω τι ήθελα να παραστήσω. Το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να τους ζητήσω συγγώμη.

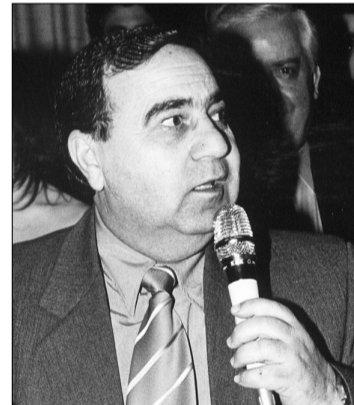
Θα θυμάμαι πάντα όλους τους Κωμιακίτες και τις Κωμιακίσσες, που όταν μπαίναμε στα σπίτια τους, στις γιορτές, μας δέχονταν σαν να 'μαστε οι μεγάλοι, οι επίσημοι. Και δεν ήξεραν πώς να μας φιλοξενήσουν και με ποιον τρόπο να δείξουν την αγάπη τους.

Ας ήταν μια σκέτη ρακή, ένα ποτήρι κρασί. Ξέραμε όμως αυτό το έδιναν από την καρδιά τους. Αυτό δεν θα το ξεχάσω ποτέ. Όλους σας θυμάμαι και σας αγαπώ. Και κάθε φορά που θα βρεθώ στη Νάξο, θα περάσω από την Κωμιακή, γιατί η Κωμιακή για μένα είναι το δεύτερο χωριό μου.

Ευχαριστώ το Σύλλογο, για την τιμητική βραδιά που μας κάνει απόψε και τη συνάδελφο για όλα τα καλά λόγια που είχε τη διάθεση να μας πει.

Σας εύχομαι Καλή Χρονιά και θα σας θυμάμαι πάντα.

Χαιρετισμός Δημήτρη Κρητικού

Κύριε Πρόεδρε, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Κορωνίδας Νάξου,

Θερμά ευχαριστώ, από τα βάθη της καρδιάς μου, για την απονομή αυτής της τιμητικής αναμνηστικής πλακέτας.

Επ' ευκαιρία του νέου έτους εύχομαι καλή χρονιά, χρόνια πολλά, υγεία, κουράγιο, υπομονή προς ευόδωση των σκοπών του Συλλόγου σας.

Στο σημείο όμως αυτό θέλω να πω ότι για την πολυετή υπηρεσία μου στο Δημοτικό Σχολείο και πληροφοριακά αναφέρω για πρώτη φορά το 1972, 1975, 1979 στο Δημοτικό Σχολείο του Απόλλωνα, 1979-1989 στο Δημοτικό Σχολείο της Κωμιακής, την οφείλω στη σύζυγό μου και συμπατριώτισσά σας Μαρία Βιτζηλαίου και στους πολυαγαπημένους μου συγγενείς της, που κατόρθωσαν όχι μόνο να με κρατήσουν τόσο χρόνια στην υπηρεσία του Δημοτικού Σχολείου, αλλά και να γίνω ακόμα και δημότης. Επίσης την αναμνηστική πλακέτα, ειδικά την αφιερώω και στα παιδιά που πέρασαν από τα χέρια μου.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ και σε όλους τους Κωμιακίτες, που με περιέβαλαν με περισσή αγάπη και τους εύχομαι Χρόνια Πολλά, Καλή Χρονιά και ευόδωση των

Ο δάσκαλος Πέτρος Γιαμούρης, με φόντο την Κωμιακή που αγάπησε, δίπλα σε μαθητές του επιστήμονες. Συγγινημένος. Μονάχα ένα ευχαριστώ μπόρεσε να ψελλίσει, δακρύων. Δάσκαλε, εμείς σ' ευχαριστούμε...

στόχων που έχουν.

Στους νεοεισαχθέντες φοιτητές εύχομαι καλή πρόοδο και στους πτυχιούχους, καλή επαγγελματική αποκατάσταση.

Χρόνια Πολλά και Καλή Χρονιά.

Χαιρετισμός Μαρίας Τζανίνη

Πρώτα απ' όλα θέλω να συγχαρώ τον Σύλλογο Κορωνίδας Νάξου, που είχε αυτήν την ωραία και πρωτότυπη, μπορώ να πω, ιδέα, να τιμήσει σήμερα τους δασκάλους που πέρασαν και δίδαξαν από το Σχολείο της Κωμιακής, και να εκφράσω επίσης την χαρά μου, που βρισκόμαστε απόψε μαζί.

Θυμάμαι πάντα με συγκίνηση, τα χρόνια εκείνα, που πρωτοδιόριστη δασκάλα ήρθα στο χωριό σας και δεν ξεχνώ με πόση αγάπη και εκτίμηση, μ' αγκάλιασαν οι μαθητές, οι γονείς, καθώς και όλο το χωριό.

Γι' αυτό αισθάνομαι την ανάγκη, να σας ευχαριστήσω θερμά, για την μεγάλη τιμή που σήμερα μας κάνετε και να ευχηθώ σε όλους από καρδιάς, υγεία και πρόοδο.

Ευχαριστώ.

Χαιρετισμός Στέλλας Ματζουράνη

Το να βρεθώ μαζί σας, ύστερα από 60 περίπου χρόνια, είναι για μένα, η μεγαλύτερη συγκίνηση που μπορούσε να μου συμβεί.

Δεν θα πω λόγια πάρα πολλά για το χωριό, ούτε για το δίδαγμα που μου έδωσε να μου συμβεί, μεγάλη εντύπωση μου είχε κάνει,

το μεγάλο, το τρομερό πνεύμα, το ζύπνιο μυαλό που έχουν τα Κωμιακίτπουλα. Και αυτό θα αναφέρω για παραδειγματισμό των καινούργιων παιδιών, που τα 'χουν όλα και δεν μπορούν να προχωρήσουν εύκολα.

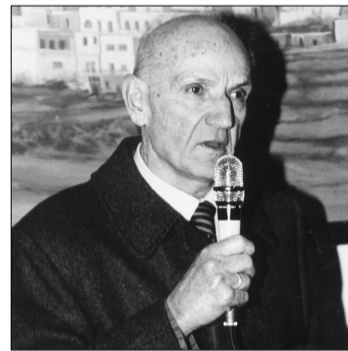
Πήγα στο Σχολείο της Κωμιακής αμέσως μετά την Κατοχή. Ένα παιδί ήμουν τότε κι εγώ και βρήκα τα παιδιά της 6ης τάξης χωρίς να ξέρουν ούτε την αλφαβήτα.

Αμέσως μετά την Κατοχή, πάντα το θυμάμαι και δεν θα το ξεχάσω, ότι δώσανε μετά από 6 μήνες στο Γυμνάσιο (γιατί πήγα τον Ιανουάριο) και πέρασαν με άριστα όλα. Το αναφέρω και πάλι για τα νέα παιδιά, που πιστεύω ότι έχουν το ίδιο μυαλό, αλλά ίσως δεν έχουν την ίδια θέληση. Να 'χουν παραδείγματα τους παππούδες τους.

Σας εύχομαι Καλή Χρονιά και κάθε ευτυχία στον υπέροχο Σύλλογό σας.

Ευχαριστώ.

Χαιρετισμός Ιουλιανού Τζιώτη

Αιδεσιμότατε,

κύριε Πρόεδρε του Συλλόγου, κυρίες και κύριοι,

Η αναγνώριση της προσφοράς και του έργου των δασκάλων, που κατά καιρούς υπηρέτησαν στο Δημοτικό Σχολείο Κωμιακής, αποτελεί για εμάς μεγάλη τιμή. Και τιμή στην καρδιά μας από αισθήματα βαθιάς συγκίνησης, ικανοποίησης και χαράς.

Αν και προσωπικά δεν τρέφω την ψευδαίσθηση, ότι έκανα κάτι το φοβερό, το σπουδαίο, το μεγάλο, το τρανταχτό, εκτός του ότι υπηρέτησα ευνηδητα και πιστοί υπηρέτησα στον όρκο που είχα δώσει.

Κύριε Πρόεδρε, δεχθείτε τις ευχαριστίες μου και εύχομαι σ' εσάς προσωπικά και στα μέλη του Συλλόγου σας, υγεία, προσωπική ευτυχία και χαρά.

Σε όλους δε τους Κωμιακίτες, όπου γης, εύχομαι ο καινούργιος χρόνος να τους φέρει υγεία, ευτυχία, προκοπή. Χρόνια σας Πολλά.

Χαιρετισμός Γιώργου Τζανετή

Κύριε Πρόεδρε,

Με πολλή συγκίνηση δέχτηκα την πρόσκλησή σας, η οποία με γύρισε πάρα πολλά χρόνια πίσω και θυμήθηκα τον πρώτο χρόνο της διδασκαλικής μου καριέρας.

Στην Κωμιακή πρωτοδιορίστηκα, εκεί πρωτοδούλεψα και εκεί συνάντησα την αμέριστη συμπαράσταση και την αγάπη, τόσο των συναδέλφων μας, όσο και των γονέων, αλλά και των μικρών τότε και μεγάλων σήμερα, μαθητών μας. Για όλα αυτά είμαι πάρα πολύ συγκινημένος.

Ευχαριστώ πάρα πολύ όλους, και εύχομαι και σ' εσάς υγεία και δύναμη στο έργο που προσφέρετε, και σε όλους τους κατοίκους της Κωμιακής και στους Κωμιακίτες της Αθήνας, να ζουν, να ευημερούν και να θυμώνται το χωριό τους.

Εγώ διατηρώ πολύ καλές αναμνήσεις, τον λίγο χρόνο που έμεινα εκεί.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Χαιρετισμός Νίκου Κορρέ

Ευχαριστώ όλα τα αξιότιμα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Κορωνίδας, για την πολύ μεγάλη τιμή που μου αποδίδουν σήμερα.

Μοιράζομαι την τιμή αυτή με όλα τα τότε παιδιά του Σχολείου και όλους τους ανθρώπους του χωριού μας, που μου συμπαραστέκονταν, με βοηθούσαν με όποιον τρόπο μπορούσαν και επικροτούσαν την εργασία μου, στα πολλά έτη που υπηρέτησα στο χωριό. Και συνεχίζω να εκδηλώνουν την αγάπη και τα ευγενή τους αισθήματα προς εμένα και την οικογένειά μου. Γι' αυτό τους ευχαριστώ πολύ. Εύχομαι σε όλους σας, να περάσετε μια καλή και εποικοδομητική χρονιά, με υγεία, να έχουν τα παιδιά σας πάντα καλή πρόοδο και στους νέους μας φοιτητές να βαδίζουν πάντα μπροστά.

Επίσης ευχαριστώ πάρα πολύ, γιατί την θυμάμαι σαν το μικρό παιδάκι που ήταν τότε στο Σχολείο, την τώρα συνάδελφο, την κυρία Ελισάβετ Βιτζηλαίου, για τα καλά λόγια που είτε για εμάς.

Στιγμιότυπα από την τιμητική βραδιά των δασκάλων

Η δασκάλα Βέτα Βιτζηλαίου βραβεύει τη δασκάλα της Σοφία Ελευθερίου.

Ο μαθηματικός Νίκος Χατζόπουλος βραβεύει τη δασκάλα του Κατίνα Ελευθερίου.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου μας δικηγόρος Βασ. Αλιμπέρτης βραβεύει τη δασκάλα του Μαργαρίτα Δέση.

Ο φοιτητής Γιώργος Μυλωνάς, μέλος του Δ.Σ., βραβεύει τον δάσκαλό του Μανώλη Κωνσταντινίδη.

Δάσκαλε που δίδασκες στην Κωμιακή της Νάξου

Μια πρόταση για τη συνέχεια της λαμπρής εκδήλωσης του Συλλόγου

ΔΑΣΚΑΛΕ που δίδασκες (και Δνόμους εκράτεις) στην Κωμιακή, μετά τον πόλεμο, στις χαλεπές δεκαετίες του '40, του '50, του '60, ακόμη και του '70! Η θαυμάσια ιδέα και η λαμπρή εκδήλωση του Συλλόγου Κορωνίδας να τιμήσει τους δασκάλους

Του Βασ. Φραγκουλόπουλου

της Κωμιακής αυτής της περιόδου, ήταν μια εκπλήρωση οφειλόμενου χρέους. Για μας τους μαθητές εκείνων των χρόνων, που τόσο παραστατικά μάς εξέφρασε με την θερμή ομιλία της η δασκάλα Ελισάβετ Βιτζηλαίου, η Κωμιακή, όσο φτωχή και να ήταν, αποτελούσε το σύμπαν μας. «Τόπος είναι εκεί που ξεκινάς», όπως γράφει ο Τσίρκας. Για μας που «βγάλαμε» το Δημοτικό και ακούσαμε τα πρώτα μαθήματα εκεί, η Κωμιακή εκείνης της εποχής είναι το απολεσθέν θέλητρο.

Για τους δασκάλους, ειδικά τους μη Νάξιους – και αυτοί είναι λίγοι – η Κωμιακή δεν ήταν οικείος τόπος. Οι συνθήκες ζωής και διδασκαλίας ήταν δύσκολες. Όμως, αγάπησαν τον τόπο και τους ανθρώπους του και πρόσφεραν το ευ ζην στους μαθητές τους.

Παρακολουθώντας την εκδήλωση του Συλλόγου, θυμήθηκα το πνευματώδες κρητικό διήγημα «Όταν ήμουν δάσκαλος» του Ιωάννη Κονδυλάκη, χρονογράφου και λογοτέχνη (1861-1920). Στο διήγημα αυτό ο «αττικώτατος το πνεύμα και κρητικώτατος την ψυχήν», ο «εχθρός της αδρανούς διδασκαλικής ζωής» Ι. Κονδυλάκης (όπως γράφει ο Ν. Τωμαδάκης στην Εκλογή από το έργο του, τόμ. Α', εκδόσεις Αηδών, 1935, 1961), αφηγείται τις εντυπώσεις των νεανικών του χρόνων. Αναφέρεται, κυρίως, στις εξωσχολικές ασχολίες «του ελληνοδιδασκάλου, μανιώδους κινήτου και εχθρευομένου τον σχολαστικισμόν της γραμματικής και των αριθμών».

Όπως υπογραμμίζει ο Κονδυλάκης στο διήγημα αυτό: «Μόνον την ημέραν καθ' ην ανέλαβα τα καθήκοντά μου, εννόησα ότι το έργον το οποίον ανέδεχθην είχε και τας δυσχερείας του. Και η πρώτη εκ των δυσχερειών τούτων ήτο ότι εγώ ο δάσκαλος είχον ανάγκην διδασκαλίας, διότι είχα σχεδόν εντελώς λησμονήσει τα μαθήματα, τα οποία επρόκειτο να διδάξω και εις τα οποία δεν διέπρεψα ποτέ, ως μαθητής...».

«...Ήτο δυνατόν – αναφέρει σε άλλο σημείο – να υποφέρω αυτόν τον βίον χωρίς να παραφρονήσω; Ευρισκόμην εις την ανάγκην να μαγειρεύω μόνος μου ή να τρέφωμαι ως ασκητής, με ζηρόν άρτον, διότι ουδεμία χωρική ετόλμα και μόνον να εισέλθω εις την κατοικίαν ανδρών αγάμων και μάστιχα ζένων...».

Το διήγημά του ο Κονδυλάκης διανθίζει με λεπτή ειρωνεία, όπως εκεί που αναφέρεται στην απόφασή του να είναι ο επιεικέστερος των δασκάλων: «Είχα αναγνώσει το παιδαγωγικό σύστημα το οποίον αναπτύσσει ο Τολστόι εις τον "Γιάοναγιαν Πολιάναν" και το οποίον αφήνει τους μαθητάς ελευθέρους να μελετούν και να παίζουν όπότεν θέλουν και όπως θέλουν. Και τώρα εκσεπτόμην ότι ήμουν παρά Θεού προορισμένος να εισαγάγω και εφαρμόσω το σύστημα τούτο εις την Κρήτην».

Βέβαια, αναφερόμαστε στην Κρήτη του τέλους του 19ου αιώνα (1885), που οι συνθήκες είναι σαφώς διαφορετικές από τις συνθήκες του δευτέρου ημίσεος του 20ού αιώνα, ιδιαίτερα μετά τη δεκαετία του 1970. Υπάρχουν, όμως, αναλογίες λίγο πριν και λίγο μετά τον Παγκόσμιο Πόλεμο.

Υποβάλλουμε μια πρόταση στο Σύλλογο Κορωνίδας: Να αξιοποιήσει την εκδήλωση αυτή και να κινητοποιήσει τις μνήμες, τις ευαισθησίες και τις εμπειρίες των δασκάλων της Κωμιακής, που μπορούν να τις αποτυπώσουν, με όποιο τρόπο νομίζουν, σε κάποιο κείμενο. Τα κείμενα αυτά, που θα έχουν πολλαπλό ενδιαφέρον, μπορούν να αποτελέσουν το υλικό ενός βιβλίου για την Κωμιακή εκείνων των χρόνων.

Την Κωμιακή όπως την είδαν οι δάσκαλοι του Δημοτικού της, αυτοί που τίμησε ο Σύλλογος, αλλά και άλλοι που ακουσίως λησμόνησε (π.χ. η αντιστασιακή Ναταλία Αποστολοπούλου, που υπηρέτησε κατά τον εμφύλιο πόλεμο στο χωριό μας). Ο τίτλος του βιβλίου μπορεί κάλλιστα να είναι: «Όταν ήμουν δάσκαλος στην Κωμιακή της Νάξου».

Μηνύματα υπουργών και βουλευτών στην εκδήλωση του Συλλόγου

Φίλες και Φίλοι,

Σας ευχαριστώ για την πρόσκληση και λυπάμαι που δεν μπόρεσα να είμαι μαζί σας.

Θέλω να ευχηθώ σε όλους σας υγεία, ειρήνη, προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Στη διοίκηση και τα μέλη του συλλόγου σας, εύχομαι επιτυχία στους στόχους και τις προσπάθειες, για να γίνετε μια ακόμη μεγαλύτερη οικογένεια, με ακόμη περισσότερες δραστηριότητες και μεγαλύτερη κοινωνική προσφορά.

Με τη σημερινή εκδήλωση, μου δίνετε την ευκαιρία να εκφράσω την επιθυμία μου να είμαι συνοδοιπόρος στους στόχους και τις δραστηριότητές σας και το 2004, προκειμένου να ανταποκριθούμε – **όλοι μαζί** – στις ανάγκες του αύριο.

Φιλικά
Βάσω Παπανδρέου

Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε,

Η πρόσκλησή σας με τιμά ιδιαίτερα.

Δυστυχώς, οι προγραμματισμένες υποχρεώσεις, δεν μου επιτρέπουν να είμαι μαζί σας, συμμετέχοντας σε αυτή την σύγυρα ευχάριστη εκδήλωση.

Έστω και εγγράφως, σας εύχομαι ολόψυχα καλή χρονιά, με υγεία, προσωπική και οικογενειακή ευτυχία, κάθε δημιουργική συνέχεια και επιτυχία στο έργο σας, προπάντων δύναμη για την εκπλήρωση των στόχων του συλλόγου σας.

Χρήστος Πρωτόπαπας

Αγαπητοί Συγχωριανοί και Φίλοι, Σας ευχαριστώ για την πρόσκλησή σας. Λυπάμαι που δεν μπορώ να παρευρεθώ στην Πρωτοχρονιάτικη εκδήλωσή σας, λόγω απουσίας μου στις Κυκλάδες.

Σας τιμεί η αναγνώριση του έργου των δασκάλων του χωριού μας, που δίδασκαν τα πρώτα γράμματα στα παιδιά μας, ιδιαίτερα στα παλιά χρόνια, με πολύ δυσκολότερες συνθήκες. Τους ευχαριστούμε πολύ όλους.

Σας εύχομαι για τον Καινούργιο Χρόνο υγεία και προκοπή, επιτυχία στις δραστηριότητες του Συλλόγου σας.

Θα είμαι πάντα στη διάθεσή σας.

Χρόνια Πολλά - Καλή Χρονιά!
Νίκος Ι. Λεβγιάννης
Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ

Κύριε Πρόεδρε,

Σας ευχαριστώ για την ευγενική σας πρόσκληση να παραστώ στην κοπή της πίτας του Συλλόγου σας.

Προγραμματισμένο ταξίδι μου στη Μήλο, μου στερεί τη χαρά και τη δυνατότητα να είμαι μαζί

σας. Ελπίζω σε άλλη ευκαιρία, αν και θέλω, να γνωρίζετε ότι θα είμαι πάντα κοντά σας και αρωγός στις προσπάθειες του Συλλόγου σας.

Με την ευκαιρία της βράβευσης των επιτυχόντων στα ΛΕΙ και ΤΕΙ, θα ήθελα να συγχαρώ όλα τα παιδιά, να τους ευχηθώ συνεχή ανέλιξη και επιτυχίες στους υψηλούς στόχους τους και στους γονείς τους να τα καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

Εύχομαι Χρόνια Πολλά και ο καινούργιος χρόνος να είναι χαρούμενος, ειρηνικός και δημιουργικός για όλους μας.

Φιλικά
Ιωάννης Δ. Χωματάς

Κύριε Πρόεδρε,

Σας στέλνω τις πιο θερμές ευχές μου για υγεία, ευτυχία και ειρήνη. Εύχομαι ο Σύλλογός σας να συνεχίσει και το 2004, την επιτυχημένη δράση του για την πολιτιστική προβολή και την πρόοδο της Κωμιακής.

Είναι φυσικό για μένα αυτή η χρονιά να έχει ξεχωριστή σημασία, γιατί αποχαιρετώ φίλους και συνεργάτες με τους οποίους με συνδέουν 20 χρόνια κοινών αγώνων για τη σωστή ανάπτυξη των Κυκλάδων. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι θα συνεχίσω να στηρίζω την πρόοδο των νησιών μας από οποιαδήποτε θέση.

Εύχομαι στους δασκάλους που με αφοσίωση υπηρέτησαν στο χωριό σας να διατηρούν πάντα τη Νάξο μέσα στις καρδιές τους και στους νέους και τις νέες που πέτυχαν σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ κάθε επιτυχία στις σπουδές τους.

Σας είναι το 2004 μια γόνιμη και δημιουργική χρονιά για τον καθένα από εσάς, για την Κωμιακή, τη Νάξο και τις Κυκλάδες.

Φιλικά
Ελισάβετ Παπαζώη

Κύριε Διευθυντά,

Εγκάρδια εύχομαι τόσο σε Σας, όσο και στο προσωπικό της εγκρίτου εφημερίδος σας, αλλά και σε όλους τους αναγνώστες σας, η Χάρη, η χαρά και η ευλογία του Θεού που ήλθε στη γη για την σωτηρία μας, να είναι πάντοτε κοντά σας. Να σας πλημμυρίζει με δύναμη αισιοδοξία ελπίδες και πολλή πνευματική αγαλλίαση, το δε ανέστερο φως της Βηθλεέμ να φωτίζει την πορεία σας και να εμπνέει κάθε ενέργειά σας.

Εύχομαι επίσης την πραγμάτωση κάθε προσδοκίας της αγαπητής εφημερίδος σας, επ' αγαθώ του κοινωνικού συνόλου. Χρόνια σας πολλά και ευλογημένα!

Αμβρόσιος
Μητροπολίτης Παροναξίας

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Διατίθεται για πώληση οικόπεδο 159 τ.μ. στο Πλατανάκι, ακριβώς εκεί που βρίσκεται η ιστορική σκαμνιά του Κωστή τση Λάλας! Προνομιούχο για την άμεση προσπέλασή του από το δρόμο και με συναισθηματική αξία, αφού από εκεί καθημερινά περνούσαν οι Απανωειτόνοι για το σχολείο! Προσφέρεται σε καλή τιμή και διαπραγματεύσιμη! Ασφαλώς θα προτιμηθούν κατά προτεραιότητα οι γείτονες, μετά οι Απανωειτόνοι και κάθε χωριανός που θέλει να επενδύσει στο χωριό την αγάπη και τη νοσταλγία του. Για κάθε σοβαρή πρόταση θα επικοινωνήσετε με τον Γιάννη Φραγκουλόπουλο (του Κωστή τση Λαλάς) στο τηλέφωνο: **210-8678088**.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΑΝΔΡΗ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Επιστημονική συνεργάτης Εργαστηρίου Υγιεινής και Επιδημιολογίας Ιατρικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών

Ιατρείο: Λ. Βεΐκου (Ομορφοκκλησιάς 48), Γαλάτσι
Τηλ. 210-2922006, Κιν.: 6944-757846

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ
& ΜΙΚΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
(ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑ 5-8)
Βεΐκου 6 & Φυγαλείας 1, Γαλάτσι, Τηλ. 210-2916160, 2924540
Τηλ. οικίας: 210-2220568, Κιν.: 6932-447020

Η ομιλία της δασκάλας Βέτας Βιτζηλαίου

☞ Συνέχεια από τη σελ. 6

κόπτητα ποια ήταν; Νομίζω ότι όλη τη γνωρίζετε. Η δωρεάν παιδεία ανύπαρκτη. Ποιος ήταν ο σκοπός της αγωγής στην πρωτοβάθμια Εκπαίδευση; **Μετά τη μεγάλη μεταρρύθμιση του 1929 με το Βενιζέλο ο σκοπός ορίστηκε στη... «στοιχειώδη προπαρασκευή των μαθητών για τη ζωή και την παροχή των απαραίτητων προς μόρφωση του χρηστού πολίτη στοιχείων...»** Αυτό στις δύσκολες περιόδους της επταετίας και όχι μόνο μεταφράστηκε σε ηθικό, θρησκευτικό και εθνικό φρονηματισμό.

Όμως οι δάσκαλοι μας ξεπέρασαν στον καιρό τους τις άψυχες εγκυκλίους και **σηματοδότησαν με το έργο τους τη σημασία της παιδείας είχαν παιδαγωγική αυτάρκεια, φαντασία, ασίγαστη φλόγα για να προχωρήσουν μπροστά και στήριξαν το λειτουργημά τους και παρήγαγαν σπουδαίο έργο απομονωμένοι, με χαμηλό μισθό και με όλες τις άλλες δυσκολίες εξ αιτίας της έλλειψης της υλικότεχνικής υποδομής.**

Χωρίς το δάσκαλο δε θα υπήρχε ελληνικός τόπος, είπε με γνώση ο Δ. Φατούρος (πρύτανης του Παν. Θεσσαλονίκης και Υπουργός Παιδείας) στο 8ο Πανελλήνιο Συνέδριο της Δ.Ο.Ε., **γιατί παιδεία σημαίνει παραγωγή αξιών και κουλτούρας, παιδεία σημαίνει ελληνισμός, όχι βέβαια με την εθνικιστική του αντίληψη, αλλά με διαχρονική και ενεργητική στάση απέναντι στον άνθρωπο.**

Ο Παπανούτσος αυτούς τους δασκάλους της ονόμασε σε ένα άρθρο του «τυχερούς», αφού δουλεύουν όχι για να κάνει σημειωτόν ο κόσμος, αλλά για να πάει μπροστά.

Πίσω όμως για λίγο να σύρω τις σκέψεις σας στις αναμνήσεις στα βήματα των παιδικών μας χρόνων.

...Έρχονται στιγμές, γράφει ο Σεφέρης, να πούμε τα λιγοστά μας λόγια απλά, γιατί οι εικόνες της ψυχής αύριο ανοίγουν πανιά... Απλά, λοιπόν, όπως έχουν καταγραφεί στην ψυχή μας και όπως θέλει ο ποιητής θα μιλήσω για το έργο των δασκάλων μας και θέλω να συγχωρέσετε το βιωματικό και πολύ προσωπικό από εδώ και πέρα χαρακτήρα της προσέγγισής μου, γιατί έτσι απλά όπως θα τα ακούσετε τα έζησα από το '66 μέχρι το '72 που ήμουν μαθήτρια του Δημοτικού Σχολείου Κορωνίδας.

Θυμάμαι με ιδιαίτερη αγάπη και τρυφερότητα την πρώτη μου δασκάλα, την κ. Μαργαρίτα Δέση, στην αριστερή αίθουσα του κάτω ορόφου. **Πίσω ο χάρτης με τις 4 εποχές, αριστερά οι εικονογραφημένοι μύθοι του Αισώπου, που τόσο όμορφα τους παρουσίαζε, και στη δεξιά μεριά της πόρτας όλα τα γράμματα και οι αριθμοί που διδασκόμαστε καθημερινά πλαισιωμένα με όμορφες εικόνες, επιλεγμένες από εκείνη είχαν την προσωπική της σφραγίδα τόσο ξεχωριστή και ζεστή και συνάμα τόσο διαφορετική από τις πανομοιότυπες τυποποιημένες καρτέλες των μεγάλων εκδοτικών οίκων που στολίζουν σήμερα τις σύγχρονες σχολικές αίθουσες.** Στον πίνακα μπροστά εκείνη φωτεινή, φιλική, χαμογελαστή και ευχάριστη είχε ζήλο και ενθουσιασμό για το έργο της. Ήταν η δασκάλα των πρώτων τάξεων, που όλοι τη θυμούνται

με αγάπη γιατί σε όλα τα παιδιά έδωσε αγάπη. Αυτή η μορφή «*Εμπαίνεις στο σχολείο και όπως τ' αντίκρυζες / μοιραζόταν σε 14 χαμόγελα το πρόσωπό σου*», μου ρχεται στο νου πάντα όταν διαβάζω το ποίημα του Βρεττάκου 14 παιδιά.

Δε θα ξεχάσω ποτέ όταν στην ΣΤ' τάξη καμιά φορά δυσκολευόμαστε να λύσουμε τα προβλήματα που μας έβαζε ο κύριος Νίκος πηγαίναμε μια αντιπροσωπεία στο σπίτι της και ζητούσαμε τη βοήθειά της. Εκείνη πάντα απλόχερα και χαμογελαστά μας άνοιγε επαναλήψεις, γιατί ήθελε να μας δει να προχωρούμε και ήξερε ότι δεν υπήρχαν πολλοί που μπορούσαν να μας βοηθήσουν.

Την τρίτη χρονιά δασκάλα μας ήταν η Σοφία Ελευθερίου. Ήταν απλή και γλαστή. Το μάθημα μαζί της ήταν ζωντανό, ήξερε να ενθαρρύνει τα παιδιά, ήταν δίκαιη. Μαζί της μάθαμε πόσο σημαντικό είναι να παίρνεις τη γνώση από το δάσκαλο στην παράδοση.

Το σχολείο, βέβαια, φωτιζόταν από μεγάλες μορφές. Το διευθυντή του κ. Π. Γιαμούρη και τον κ. Θ. Καστρινέλλη, που μαζί με την κ. Κατερίνα Ελευθερίου ήταν ο διδακτικός Σύλλογος του Σχολείου. Δεν είχα κανέναν από αυτούς δάσκαλο, όμως τους ήξερα από τα άλλα παιδιά του σχολείου. Είχαν μεγάλο ξεχωριστό ενδιαφέρον για το σχολείο. Αγάπη βαθιά για το χωριό και τους ανθρώπους, γιατί πώς αλλιώς να εξηγήσει κανείς τα τόσα χρόνια που έμειναν κοντά μας. Ο κ. Γιαμούρης, βέβαια, έγινε Κωμιακτής για πάντα και τον βλέπουμε τα καλοκαίρια και αυτό μας χαροποιεί.

Όμως θα ήθελα να σας θυμίσω ένα πολύ χαρακτηριστικό γεγονός που αφορά τον κ. Καστρινέλλη. Κάποτε, αρχές καλοκαιριού, παίζαμε στην πλάτσα του Γκιουι πολλά παιδιά. **Ξαφνικά παρουσιάστηκε στη μέση τη πλάττας ο κ. Καστρινέλλης. Όλοι πάγωσαν! ήθελε να πάρει τα παιδιά των μεγάλων τάξεων να πάνε να διαβάσουν, γιατί ήταν περίοδος διαγωνισμών. Αλήθεια, πόσοι δάσκαλοι σήμερα ενδιαφέρονται για το πώς και πότε θα μελετήσει ένα παιδί;**

Αλήθεια ποιος άλλος, αφού οι γονείς μας έλειπαν στα χωράφια, θα το έκανε αυτό;

Έτσι διαφορετικοί με αυστηρότητα, ήθος, με βαθιά αγάπη για το παιδί ήταν οι δάσκαλοι της εποχής.

Κάθε σχολική γιορτή, εθνική ή θρησκευτική, ήταν γεγονός μεγάλο για το χωριό μας. Συμμετείχε σύσσωμο το χωριό και έδινε ζωή σ' αυτό. Το πιο όμορφο χριστουγεννιάτικο δέντρο των παιδικών μας αναμνήσεων πιστεύω ήταν αυτό που στολίσαμε με το δάσκαλό μας Νίκο Κορρέ στην ίδια αίθουσα. **Όλη η μαγεία και θαλπωρή των Χριστουγέννων ήταν κάτω απ' τα κλαδιά του, που πολλοί από μας είπαμε το πρώτο μας ποίημα.** Μεγάλο και μαγικό ξεχώριζε από το κλαδάκι της ελιάς που στολίζε στην πόρτα του σπιτιού μας ο μπαμπάς μας.

Η 25η Μαρτίου ήταν μια λαμπρή μέρα απ' το πρωί στη δοξολογία μέχρι το απόγευμα στη

γιορτή ο παλμός του σχολείου ήταν γρήγορος και η βίωση των γεγονότων δυνατή.

Οι γυμναστικές επιδείξεις, η μοναδική πολιτιστική εκδήλωση του καλοκαιριού, γινόταν στην αυλή του σχολείου και ήταν μια απλή, χαρούμενη και κεφάτη μέρα που σηματοδοτούσε το καλοκαίρι μας, πάντα δε είχε και το θεατρικό μέρος της, χορούς, αθλήματα. Έτσι κάθε μαθητικό γεγονός, ήταν γεγονός του χωριού! Ήταν συνδεδεμένο με την κοινωνία και τη ζωή του χωριού.

Μιας και δεν είχαν δραστηριοποιηθεί άλλοι φορείς που θα οδηγούσαν την τοπική κοινωνία σε έναν άλλο είδους ψυχαγωγία οι δάσκαλοι ήταν αυτοί που ανέλαβαν την πολιτιστική αυτή δραστηριότητα, ενώ τις Κυριακές έκαναν παιδαγωγικές διαλέξεις για παιδαγωγικά κ.ά. θέματα.

Σαν μαθήτρια αναφέρθηκα πρώτα στις γιορτές και στις διακοπές, μα ξέρω καλά ότι και εσείς όλοι αν αναμνησθείτε τις αναμνήσεις σας αυτές θα θυμηθείτε πρώτα.

Αλλά όλοι γνωρίζουμε ότι και οι ώρες διδασκαλίας ήταν γόνιμες και δημιουργικές και αυτό επιβεβαιώθηκε πολύ αργότερα, γιατί όσοι φύγαμε και συνεχίσαμε στην επόμενη βαθμίδα της εκπαίδευσης μακριά απ' τη σιγουριά του χωριού, τα στέκια μας και τους δικούς μας δεν υστερούσαμε, αλλά αγωνιστήκαμε με άνισους όρους για την κατάκτηση της μάθησης, βλέποντας την πράξη τις ίσες ευκαιρίες, που μας υποσχέθηκαν στην εκπαίδευσή μας.

Όλα αυτά συνέβησαν, γιατί εσείς με ζήλο και αυταπάρνηση μεταδώσατε γνώσεις και αρετές και σμιλεύσατε την προσωπικότητα των παιδιών που είχατε στα χέρια σας, δίνοντας σήμερα στην κοινωνία μια πλειάδα χρήσιμων ανθρώπων, που σήμερα διακρίνονται σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής.

Η φοίτησή μου στις τελευταίες τάξεις του Δημοτικού συνέπεσε με τη διεύθυνση του σχολείου από το δάσκαλο κ. Νίκο Κορρέ. Να με συγχωρέσετε γι' αυτό που θα πω, είναι ο δάσκαλος που θυμάμαι περισσότερο. Είχε μεγάλο πάθος για το σχολείο, λάτρευε αυτό που έκανε, είχε σαν καλλιτέχνης ενδιαφέρον για το κάθε τι, ήταν έντονα συναισθηματικός με ξεχωριστή αίσθηση του χιούμορ.

Θυμάμαι την αγωνία του όταν κάποιος δεν έλεγε μάθημα, υπέφερε στην κυριολεξία και έλεγε: «Ω χου και ίντα θα σε κάμει η μάνα σου και ο αφέντης σου».

Ήταν ο πιο δραστήριος δάσκαλος που έχω συναντήσει 23 χρόνια τώρα στην εκπαίδευση. Ακόμα θυμόμαστε γεγονότα από την μαθητική μας ζωή, ακόμα διασκεδάζουμε με τα αστεία του, τραγουδάμε το τραγούδι που τραγουδάγε στην τάξη και ξέρουμε ποιο τραγούδι του άρεσε να χορεύει στα βιολιά όταν τύχαινε να πηγαίνει. Είναι πράγματι αξιοθαύμαστο πώς κατάφερε να είναι αυστηρός μα συνάμα φιλικός, στοργικός και ανθρώπινος μαζί μας.

Η βιβλιοθήκη του σχολείου ήταν δείγμα του ενδιαφέροντός του για μας και στοχαστικό επίσημο της του κατάρτησης, ενώ ο σχολικός κήπος και τα ζώα που φροντίζαμε στο ζωολογικό μας κήπο έκαναν το σχολείο μας χώρο δημιουργικής μάθησης και σχολείο εργασίας με την επιστημονική διάσταση του όρου.

Ο χαιρετισμός του Δημάρχου Γαλασιού

Φίλες και φίλοι του Συλλόγου, αξιότιμοι δάσκαλοι και νέοι φοιτητές. Όπως ξέρετε, αυτή την περίοδο κόβω 5-6 πίτες την ημέρα. Αυτό που έχω να σας πω μέσα από την καρδιά μου, είναι ότι είναι η πρώτη φορά που πραγματικά συγκινηθήκα. Ήταν κάτι πάρα πολύ πρωτότυπο και πρωτοποριακό αυτό που συμβαίνει σήμερα. Ίσως βέβαια να οφείλεται και στον συμμαθητή μου εδώ τον Στάθη και στον Πρόεδρο. Σίγουρα όμως στο δραστήριο Δ.Σ. Ήταν πράγματι μια βραδιά πολύ συγκινητική. Εμένα τουλάχιστον με ακούμπησε πάρα πολύ. Εύχομαι χρόνια Πολλά σε όλους, και στο προεδρείο και στα παιδιά τα καινούργια και στους δασκάλους. Ήταν κάτι πολύ συγκινητικό και πιστεύω άγγιξε όλους μας. Εγώ εύχομαι υγεία, χαρά και προσωπική ευτυχία στον καθένα σας. Να 'στε καλά και του χρόνου. Συγχαρητήρια στον Πρόεδρο, στον Αντιπρόεδρο και σε όλα τα μέλη του ιστορικού σωματείου της Κορωνίδας. Θα είμαι πάντα δίπλα σας!

Το περιβάλλον, που τόσο λόγος γίνεται σήμερα στα πλαίσια της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης ήταν συνδεδεμένο με τη ζωή μας, όχι μόνο γιατί είμαστε αγροτόπαιδα, αλλά και γιατί είχαμε αναπτύξει μια σχέση σεβασμού με αυτό, μέσα από διάφορες δραστηριότητες που εσείς μας ωθήσατε και εσείς μας διδάξατε. Τα χρόνια που το σχολείο σας βραβεύτηκε πολλές φορές και μες πολλές φορές περιφραυτήκαμε.

Είμαι πολλά τα παραδείγματα, πολλές οι αναμνήσεις μα πρέπει να σταματήσω γιατί θα γίνω κουραστική. Ήθελα όμως μέσα από αυτά να φωτίσω τα γνωρίσματα των δασκάλων που τίμησαν με την παρουσία τους το χωριό μας. Είμαι σίγουρη ότι τα ίδια θα έλεγε αν μιλούσε κάποιος άλλος εκπαιδευόμενος παλαιότερος ή και νεότερος γενιές από τη δική μου. Εξάλλου το επιβεβαιώνει και το μαθητικό ανέκδοτο που κυκλοφορούσε άλλοτε μεταξύ μας: **Στην ερώτηση του διαγωνίσματος Ιστορίας, ποιο είναι ο δάσκαλος του Γένους, κάποιος μαθητής μας της Στ' έγραψε: Οι δάσκαλοι του Γένους είναι ο Π. Γιαμούρης, ο Θ. Καστρινέλλης και ο Ν. Κορρές. Δεν ξέρω πώς βαθμολογήθηκε το γραπτό, πάντως εγώ δε θα το μηδένιζα, γιατί ανταποκρίνεται στην τοπική ιστορία της Κωμιακής.**

Έτσι φάνταζαν στα μάτια μας (σαν δάσκαλοι του Γένους) και εξακολουθούν να λάμπουν στην

ψυχή μας οι δάσκαλοι που πέρασαν απ' το Σχολείο μας.

Είχαν όλα τα γνωρίσματα του σωστού παιδαγωγού, με το παράδειγμά τους μετάρωσαν τα πνευματικά αγαθά του πολιτισμού. Είχαν θέληση, υπομονή, πίστη στον άνθρωπο, αγάπη στο παιδί και ενθουσιασμό και αντεπεξήλθαν με σεβασμό στο έργο τους, το οποίο είχε άλλου είδους δυσκολίες από αυτές που συναντάμε σήμερα στην εκπαίδευση. **Το να κάνεις ένα παιδί της εποχής εκείνης να αγαπήσει τα γράμματα και το σχολείο, να μάθει να πειθαρχεί, να του ψηλώσεις τους ορίζοντες και να του ανοίξεις τα φτερά να πετάξει στη γνώση και στη ζωή με μοναδικό σου όπλο τον πίνακα, την κιμωλία και τον εαυτό σου είναι κατόρθωμα.**

Τελειώνοντας και εκφράζοντας όλους όσους είχαν την πρωτοβουλία και όλους όσους συμμετείχαν σ' αυτήν την εκδήλωση σας ευχαριστώ από καρδιάς και σας εύχομαι να είστε πάντα κοντά μας γεροί, δυνατοί και χαρούμενοι και σας αφιερώω το ποίημα του Κ. Καλαπανίδα, με τίτλο «*Κύριε Δάσκαλε*»:

«Ποιητής είναι σοφός, αυστηρός προφήτης ή άγιος; Ίδού αυτός! που υπομνηματίζει το μέλλον μ' αρχαιοτάτο αλφάβητο.

Οι ορισμοί δεν τον χωρούν! Είναι δάσκαλος!»

ΑΛΕΞΙΟΣ Δ. ΚΟΥΝΑΣ

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
Τ. Ιατρός Νοσοκομείου «ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ»

- Μέλος της Ελληνικής Δερματολογικής Εταιρείας
- Μέλος της Ελληνικής Δερματοχειρουργικής Εταιρείας
- Μέλος της Ευρωπαϊκής Δερματολογικής Εταιρείας

- **Αισθητική Δερματολογία**
 - Αντιγήρανση
 - Καθαρισμός Προσώπου
 - Θεραπεία Ακμής
 - Τριχόπτωση • Κυτταρίτιδα
 - Ριζική Αποτρίχωση με Laser
 - Κρυσθεραπεία • Peelings
- **Δερματοσκόπηση • Τριχοριζόγραμμα**

Δέχεται:

Δευτέρα-Πέμπτη: Πρωί 9-12, Απόγευμα 5-8.
Παρασκευή: 9 π.μ. - 2 μ.μ.

Ιατρείο: Βεϊκού 6 & Φυγαλειάς 1, Γαλάτσι, Τηλ. 210-2919009

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

• Η Μαρία Λιανή (του Τρυφερομανόλη) και ο Πέτρος Καρποδίνης απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους, ένα πανέμορφο αγοράκι.

Η γέννησή του συνέπεσε με τον ερχομό του Άη Βασίλη και έτσι δε χρειάστηκε να εξηγήσουμε στη Δροσούλα τα περί πελαργού, αφού ήταν οίγουρη: Το μωρό το έφερε... ο Άη Βασίλης μαζί με μια υπέροχη... Barbie, και μάλιστα σε προχωρημένη εγκυμοσύνη.

Βαφτίσεις

• Η Βούλα (του Μπαλαρινογιάννη) και ο Λάμπρος Νικολάου βάφτισαν την πρώτη Κυριακή του χρόνου το αγοράκι τους στον Άγιο Ανδρέα και το ονόμασαν Θεοφάνη.

• Στις 28 Δεκεμβρίου ο Βασίλης Κων. Φραγκουλόπουλος και η σύζυγός του Δήμητρα βάφτισαν το κοριτσάκι τους στον Ιερό Ναό της Θεοσκέπαστης και το ονόμασαν Μαρία. Ανάδοχος ήταν ο Γιώργος Κεραμιώτης (του Δημήτρη του Ζωζόεργη).

Αρραβώνες

• Η Μαρία Βιτζηλαίου (του Μιχάλη του Μπακίρη) και ο Φίλιππος Φυλακτός, αμφότεροι πολιτικοί μηχανικοί του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, έδωσαν τις μέρες των γιορτών αμοιβαία υπόσχεση γάμου. Οι αρραβώνες έγιναν στη Θεσσαλονίκη.

✓ Η οικογένεια του Απόστολου Σικαλιδή συχαίρει τους μελλοντόφους και εύχεται να ζήσουν, να 'ναι καλορίζικοι και καλά στέφανα.
✓ Ο Σύλλογος και η εφημερίδα θερμά συχαίρουν και εύχονται αισίως και σύντομα να προσέλθουν και εις γάμου κοινωνιάν.

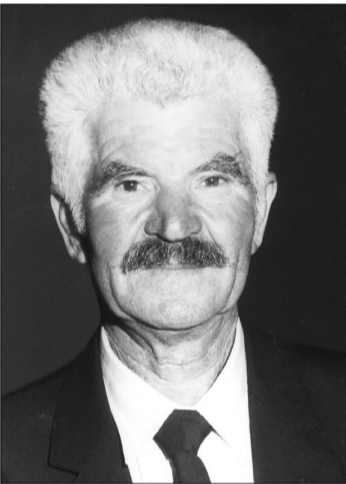
Γάμοι

• Ο Γιώργος Βιτζηλαίος (του Μασουροπέτρου και της Σοφίας του Παναετομανόλη) και η Χαρούλα Χαλκίδη παντρεύτηκαν το Δεκέμβριο στην «Παναγίτσα».
• Το Δεκέμβριο του 2003 ο Γιάννης Καρούσης (του Τζίμα) και η Άννα Κοντοπούλου παντρεύτηκαν στον Άγιο Θωμά Κυψέλης.

Εις μνημόσυον αιώνιον έσται δίκαιος

Γράφει ο Παναγιώτης Λιανής

Μανόλης Δημ. Χατζόπουλος
(Ναυτομανόλης, 1927-2004)

Εκεί ψηλά στο Σταυρό, στο μπροβάλλημα τ' Άη Ιανιού, είτε το τετέλεστοι ο Ναυτομανόλης. Η ψυχή του, αφήνοντας ένα παγωμένο και βασανισμένο σώμα, πέταξε με Λαχτάρα πάνω από τον Κάραβο κι ακολουθώντας το γνωστό μονοπάτι, ήρθε και αποχαιρέτησε για πάντα τον Έρονικόλα, τον τόπο που άφησε ανεξίτηλα τα ίχνη της βιοπάλης του.

Ο Μιτάτος, η στέρνα, τα καρπερά δέντρα και τα γόνιμα ποτιστικά. Ένα ολόκληρο βασιλικό χτήμα, που ζωντάνευε με την παρουσία και την φροντίδα του, μένει τώρα εκεί στο έλεος του χειμώνα, παγωμένο κι αυτό όπως το άψυχο κορμί του. Παγωμένη απ' το αναπάντεχο μοιραίο και η φαμελιά του, παρακολουθεί τη μεταθανάτια ταλαιπωρία του μαζί με τους χωριανούς, που με κάθε τρόπο εκδηλώνουν τη συμπάραστάσή τους.

Στα παιδιά του και τα εγγόνια του απευθύνουμε τα πιο θερμά συλλυπητήρια.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Κυριακή Νικ. Μυλωνά
(Η Μαυροκούλα)

Είναι Γενάρης και βρέχει ασταμάτητα. Βαρύς χειμωνιάτικος καιρός, με μια επίμονη και συνάμα γεμάτη κατάθλιψη διάθεση και κρουνοὺς δακρύων. Για μια Κωμιακίτσα ξωμάχα μάνα, σαν την Κούλα του Μαύρου, που έφυγε πρόωρα.

Δυσαναπλήρωτο είναι το κενό στη φαμελιά, που με κόπο και περισσή φροντίδα ανάστησε, όπως όλες οι μάνες του χωριού.

Πριν καλά-καλά περάσει χρόνος από τότε που έχασε το σύντροφό της, τον αείμνηστο Αλεξαντρονίκο, αποφάσισε να τον ακολουθήσει. Και το 'κανε. Η αείμνηστη Κούλα υπήρξε προκομένη και δουλευταρού. Δούλα της φαμελιάς και κυρά στην μικρή κοινωνία του χωριού. Πρότυπο μάνας και νοικοκυράς. «Το Κουλάκι του Μαυροδημήτρη»,

θυγατέρα του αείμνηστου ταχυδρόμου, που άφησε εποχή γράφοντας ιστορία ανεξίτηλα γραμμένη στη μνήμη της τοπικής κοινωνίας του χωριού, δεν είναι πια ανάμεσά μας.

Μαζί με τα παιδιά της και τα εγγόνια της θα την θυμόμαστε και εμείς σας μια αξιωμαμένη και αρχόντισσα συγχωριανή μας.

Αιωνία της η μνήμη.

Δημήτριος Νικ. Χατζόπουλος
(Μητσοδημήτρης, 1924-2004)

Για μας ήταν ο Θεός ο Μήτσος. Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από ό,τι συναισθηματικά κρύβει αυτή η προσφώνηση. Ακριβώς αυτό που ήταν. Γιατί δεν είναι πια ο ζωντανός, ο ανθρώπινος, ο συμπαθής, ο Θεός Μήτσος που όλοι γνωρίζαμε και αγαπούσαμε.

Είναι πια εξαυλωμένη μορφή, ένας άωμος που προσπέρασε με περισσή γενναιοότητα τον Γολγοθά του πόνου και ήδη βαδίζει εν οδώ αλληλούα, με την απορία ακόμα ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του: Γιατί να πούμε!

Είναι πια μια πνευματική οντότητα, που ακόμα πεταρίζει ανάμεσά μας και θα πεταρίζει στη θύμησή μας αιώνια.

Θα γελά κι αυτός για τη μεταμόρφωσή του σε άγγελο, τη μέρα που ανοίγει το Τριώδιο και αρχίζουν οι Αποκριές, με τους πανάρχαιους συμβολισμούς, τις μεταφίσεις και την πολυτραγουδιμένη ματαιότητα... τουτ' η γης που την πατούμε...

Πόσο σημαδιακή ήταν αλήθεια η μέρα που διάλεξε να αποδημήσει ο Θεός ο Μήτσος! Θα τον θυμόμαστε κάθε Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά που του λέγαμε το καλησπέρακι και εκείνος πάντα ουνεπήρμας έδινε τον κόπο μας και γερή καλοστρίνα. Θα τον θυμόμαστε στσι Ροδινές. Θα τον θυμόμαστε στην Αγιά και στον Περιβόλο. Στη Λαμπρινή και στο Γαλάτσι. Μα πιο πολύ στον Απόλλωνα, που τα αφρισμένα κύματα θα χτυπούν την ανεμοδαρμένη ακρογιαλιά και με ρυθμό θα συλλαβίζουν: Καλό ταξίδι, Θεϊέ Μήτσο!

Θα τον θυμόμαστε και για έναν ακόμα ιστορικό θα έλεγα λόγο και συγκυρία: Διάλεξε ακριβώς την ίδια μέρα να φύγει την πρωτομηνιά του Φλεβάρη, την ίδια μέρα που έφυγε και ο αείμνηστος πάππος μας ο Μητσοϊκόλας.

Στην απαρηγόρητη θεία Κατίνα, στο Νίκο και στη Νίκη, στο Μητσοδημήτρη τον νεότερο και στο Κατερινάκι απευθύνουμε και από τη θέση αυτή τα θερμότερα των συλλυπητηρίων μας.

Ας είναι αξιομακάριστος και αείμνηστος!

Στέλιος Ιωάν. Βιντζηλαίος
(του Μαρκοϊάννη)

Πλήρης ημερών έφυγε ο αγωνιστής Στέλιος, ένας αφανής ήρωας της Εθνικής Αντίστασης.

Γεννήθηκε στην Κωμιακή. Πατέρας του ήταν ο αείμνηστος Μαρκοϊάννης και μάνα του η Αλιοσάφη, αδερφή της Τρυφερογιάννας. Ο Μαρκοϊάννης και η μεγάλη του φαμελιά προπολεμικά έφυγαν από το χωριό και ριζώσαν στο Βύρωνα. Δυστυχώς, στο νέο τόπο που εγκαταστάθηκαν και πρόκοψαν, ξέκοψαν από την κοινωνία του χωριού και έτσι η δράση του Στελίου έμεινε στο περιθώριο και στην αφήγεια. Κι όμως, ο Στέλιος του Μαρκοϊάννη ήταν εγγονός του Έρο Μάρκου και μεγάλος σαν προσωπικότητα όπως εκείνος.

Η θλιβερή είδηση μάζεψε γύρω του συγγενείς και συντρόφους για να του πουν το στερνό αντίο.

Οι ανιψιές του, που τον λάτρευαν, υποσχέθηκαν να στείλουν πλήρες βιογραφικό και φωτογραφία του, σαν ελάχιστο φόρο τιμής στη μνήμη του.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα του Βύρωνα που τον σκεπάζει.

διακρίσεις • πτυχία • μεταπτυχιακά • υποτροφίες

✓ **Η Παναγιώτα Φραγκουλοπούλου** (του Γιάννη του Κωστή της Λαλάς), αποφοίτησε, μετά από άριστες και επιτυχείς σπουδές, από το τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

✓ **Η Κυριακή Φραγκουλοπούλου** (του Γιάννη του Κωστή της Λαλάς), αποφοίτησε αριστούχος από το Τμήμα Αγωγής και Εκπαίδευσης στην προσχολική ηλικία - Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

✓ **Ο Γεώργιος Κων. Σιδερός** (του Εφέτη) περάτωσε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και έλαβε το πτυχίο της Νομικής Σχολής.

• Ο Σύλλογος και η εφημερίδα συχαίρουν θερμά τους νέους επιστήμονες, με την ευχή να έχουν καλή σταδιοδρομία. Ακόμα ευχαριστεί και τους γονείς τους,

που τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση της βράβευσής. Ζητούμε την κατανόηση και την συμπάθειά τους για την μεγάλη παράλειψή μας να μην έχουν καταγραφεί έγκαιρα στον κατάλογο των βραβευμένων και να συμβεί αυτό το παράδοξο που συνέβη: Να βραβεύονται οι... απόντες ή δι' αντιπροσώπου και οι παρόντες, αξιέπαινοι και γι' αυτό, να μένουν εκτός... Ξανά και χίλιες φορές θα ζητήσουμε συγγνώμη, μα και πάλι δε φτάνει...

Ο Στάθης Σιδερός, Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. του Συλλόγου, εξελέγη καθηγητής της Ανώτατης Σχολής Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (πρώην ΣΕΛΕΤΕ). Θερμά συχαρητήρια και εις ανώτερα.

Το χωριό και ο Απόλλωνας ξαναμετρούν πληγές από την πρόσφατη θεομηνία

Συνέχεια από τη σελ. 1

δημοτικές τουαλέτες, ενώ μπήκαν μπάζα στις τουαλέτες.

6. Τρία φωτιστικά που ήταν τοποθετημένα κατά μήκος της παραλίας σπάσανε.

7. Στο κάτω διάζωμα της πλατείας στο βόρειο μέρος του Απόλλωνα (κάτω από του Αντώνη της Κούλας) τα μεγάλα κύματα παρέσυραν το μπάζωμα που υπήρχε και τώρα είναι εκτεθειμένο και το κάτω πεζούλι και το πάνω της πλατείας.

8. Στο δρόμο από Ματζάκου-Ασφυρόλιμο σε ορισμένα σημεία έχουν σπάσει τα μπετό και σε άλλα είχαν μπαζωθεί από πέτρες, άμμο και διάφορες άλλες φερτές ύλες.

9. Ο αγροτικός δρόμος από Απόλλωνα-Μέση το κομμάτι

Ασφυρόλιμο-Σπήλιο εξαφανίστηκε ολοσχερώς και μπαζώθηκαν οι εκβολές των ρεμάτων στο συγκεκριμένο κομμάτι.

10. Στα δημοτικά αποδυτήρια που βρίσκονται στην παραλία.

11. Ζημιά έγινε και στο γήπεδο Κορωνίδας καθώς η περίφραξη του καταστράφηκε ολοσχερώς.

Επειδή οι ζημιές που προκλήθηκαν στο Διαμέρισμά μας είναι αναγκαίο να αποκατασταθούν σύντομα ώστε να αποφυγούμε παρόμοιες καταστάσεις και να γίνουν έργα τα οποία να είναι ικανά να αντιμετωπίσουν ακόμα μεγαλύτερης έντασης καιρικά φαινόμενα, για την ασφάλεια των δημοτικών χώρων αλλά και για να έχουν προϋποθέσεις για να ζήσουν οι άνθρωποι που μένουν στον Απόλλωνα, παρακα-

Συλλογικές δραστηριότητες

Νέο Δ.Σ. στο Πνευματικό Κέντρο Κορωνίδας

Μετά από τις εκλογές της 28ης Δεκεμβρίου, για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου Κορωνίδας, οι εκλεγμένοι σύμβουλοι συνεδρίασαν στις 19 Ιανουαρίου 2004 και συγκροτήθηκαν σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος: Χωριανόπουλος Νικ. Γεώργιος.

Αντιπρόεδρος: Αλιμπέρτης Νικ. Αντώνιος.

Γραμματέας: Γκιόλβας Γεωργ. Απόστολος.

Ταμίας: Βιτζηλαίος Γεωργ. Ιωάν-

νης.
Μέλη: Χωριανόπουλος Νικ. Αντώνης, Χωριανόπουλος Αγαπ. Στυλιανός, Φραγκουλόπουλος Ιωάν. Μιχαήλ.

Για την **Εξελεγκτικής Επιτροπή**: Αλιμπέρτη Αντ. Ελένη, Βιτζηλαίου Ευαγγ. Παρασκευή, Χωριανόπουλος Στεφ. Γεώργιος.

Σύλλογος Γυναϊκών Κωμιακής

Ο Σύλλογος Γυναϊκών Κωμιακής τα Χριστούγεννα μοίρασε δώρα στα παιδιά του σχολείου και του νηπιαγωγείου.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓ. ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ - ΗΛ. ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Τηλ. 210-2930877, Κιν. 6972-770626

Dr ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Δ. ΜΑΣΣΑΡΑΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΕΙΡΟΤΗΤΟΣ - ΕΝΔΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΥ ΙΑΣΩ

Δέχεται: Από 17.30-21.00, Δευτ.-Τετ.-Πέμ.

Ιατρείο: Α. Αλεξάνδρας 117Α (Παραπελεύρω ΙΚΑ)

Τηλ. 210-6438349, Κιν.: 6932-408334

Μαιευτήριο ΙΑΣΩ: Τηλ. 210-6184000

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΚΗΔΕΙΕΣ - ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ - ΣΤΟΛΙΣΜΟΙ

ΣΤΕΦΑΝΙΑ - ΤΑΞΙΔΙΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΕΡΑΜΙΩΤΗ & ΥΙΟΥ

Ηρακλείου 28 - Γαλάτσι

Τηλ. 210-2910582, 210-2131706, Κιν. 6977-416023

ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΑΘ' ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ

Μικρά και μεγάλα χειμωνιάτικα

⇒ Επιτελους δημοπρατείται το κτίριο του Νοσοκομείου Νάξου, καθώς και ο εξοπλισμός. Σε σύσκεψη που συγκάλεσε στο γραφείο του στις 22.12.2003 ο Υπουργός Υγείας κ. Στεφανής, διευθετήθηκαν τα προβλήματα τα σχετικά με τις διαδικασίες δημοπρατήσης του κτιρίου, όπου και υπήρχαν οι διαφωνίες και σε ένα με ενάμιση το πολύ μήνα οι εργασίες κατασκευής του κτιρίου θα έχουν αρχίσει και ένα έργο-όνειρο, **έργο πολυετών αγώνων, έργο ζωής, θα αρχίσει να ζωντανεύει.** Να σημειώσουμε ότι η εμπλοκή είχε προκληθεί μεταξύ της Περιφέρειας Ν. Αιγαίου και της ΔΕΓΛΑΝΟΜ (Δημόσια Εταιρεία Κατασκευής Νοσοκομείων) και η σύσκεψη συγκλήθηκε μετά από παρέμβαση του βουλευτή Κυκλάδων και γραμματέα της Κ.Ο. του ΠΑΣΟΚ Νίκου Λεβογιάννη.

⇒ Με την έλευση του καινούριου χρόνου, άρχισαν να κόβουν τις πίτες τους σύλλογοι, φορείς, σωματεία και οργανώσεις. Δεκάδες πίτες, φλουριά και βραβεύσεις επιτυχιών νέων φοιτητών. Υπουργοί, βουλευτές, δημαρχοί, δημοτικοί σύμβουλοι και εκπρόσωποι συλλόγων έτρεχαν και δεν έφταναν. **Έτσι στην κοπή της πίτας του Συλλόγου Κορωνιδας για πρώτη φορά(!) δεν κατάφερε να παραβρεθεί ούτε ένας υπουργός, ούτε ένας βουλευτής, ενώ αντίθετα συμμετείχε ενεργά ο Δήμαρχος Γαλατσίου κ. Θεόδ. Τούντας,** που δήλωσε κατασταυκινήμενος από το αφιέρωμα της βραδιάς στους δασκάλους των γονιών των Κομμακιδών και διατύπωσε αυθόρμητα την πρόθεσή του να γίνει ανάλογη διοργάνωση για τους δασκάλους του δήμου Γαλατσίου.

⇒ Νέο Δ.Σ. στο Πνευματικό Κέντρο Κορωνίδας με νέα πρόσωπα που εγγυώνται τη συνέχιση του σπουδαίου πολιτιστικού έργου που προσφέρει στο χωριό μας. Παρά το κρύο και την κακοκαιρία, σύσσωμο το χωριό κατέκλυσε το χώρο του Πνευματικού Κέντρου στις 31.1.2004 για την κοπή της Πίτας. Ο Σύλλογος Κορωνιδας Νάξου, για να ενισχύσει το έργο του νέου Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου, έστειλε 150 φωτογραφίες με τοπία του χωριού, που μπορούν να γίνουν θαυμάσια κάδρα.

⇒ Επιτελους το χωριό είδε άσπρη μέρα, αφού τα χιόνια σκέπασαν όλη την περιφέρεια από το Μαυρομάρι μέχρι την Παράλια του Απόλλωνα. Την ήρεμη αυτή εικόνα ήρθαν να χαλάσουν οι θυελλώδεις άνεμοι που έφτα-

σαν και τα 15(!) μποφόρ, αφήνοντας πίσω τους την εικόνα βομβαρδισμένου τοπίου. **Σε άρθρο του συνεργάτη μας Πέτρου Σουσσούνη στο προηγούμενο φύλλο, περιγράφονται οι θετικές ενέργειες του «Αιόλου» με τον εύστοχο τίτλο «Φύσα αεράκι, φύσα με». Όμως ο «Αίολος» το παράκανε και το μεν αεράκι βγήκε από τους ασκούς του σαν τυφώνας, ο δε βοριάς που όλοι ξέραμε τ' αρνάνια παγώνει, μας έμαθε πως και τα πάντα... σαράνι.**

⇒ Ουδέν νεώτερο από το... μέτωπο στο χωριό που άνοιξε το Δεκέμβρη η ασφαλτόστρωση του αμαζητού της Κομμακικής χωρής να ξηλωθεί η παλιά που έθεσε σε συναγερμό τους κατοίκους του χωριού, αφού τα συνεργεία της εταιρείας που έχει αναλάβει το έργο έφυγαν για τ' Απεράθου. Οι Κομμακίτες βέβαια τους περιμένουν, αποφασισμένοι για μια ουστή και τεχνικά άψογη δουλειά. **Ο συναγερμός δεν έληξε και η επιφυλακή συνεχίζεται. Και όχι μόνο σ' αυτό το μέτωπο.**

⇒ Διαβάζουμε στον τοπικό Τύπο – συγκεκριμένα στο Χωραϊτή – για τις ποικίλες και αξιόλογες δραστηριότητες της Ενορίας του Αγίου Νικολάου Χώρα-Νάξου ιδιαίτερα στην καλλιέργεια, προβολή και διάδοση της βυζαντινής μουσικής, και με συγκίνηση φέρνουμε στηθύμησή μας τη συμβολή σ' αυτό το έργο του πατρός Παντελεήμονα Νικητίδη, που ήταν ο πρώτος που διδάξε βυζαντινά κάλαντα και οργάνωσε χορωδία σαν διάκος τότε κοντά στον φιλοπρόοδο και δραστήριο παπα-Κώστα Κύλη. Απορούμε όμως γιατί δεν μαθαίνουμε – όπως θα περιμέναμε – ανάλογες ειδήσεις από την Ενορία της Θεοσκεπαστής. Άραγε δεν υπάρχουν ή δεν τις μαθαίνουμε; **Θα ήταν ευπρόσδεκτο ένα δελτίο τύπου από την Ενορία του χωριού μας.**

⇒ Ήταν αναμενόμενη η αδρόα προσέλευση των Κομμακιδών στην εκδήλωση του Συλλόγου για την καθιερωμένη κοπή της πίτας, την τιμητική αναφορά στους δασκάλους και την βράβευση των επιτυχιών. Χρόνια τώρα διαπιστώνουμε ότι η αιθουσα του Συλλόγου γεμίζει ασφυκτικά. Κάποιος γκρίνιαζε γιατί δεν διοργανώθηκε η εκδήλωση στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου και πήρε μίαν απάντηση που κρύβει μεγάλη αγάπη και υπερηφάνεια για το Σπίτι του Κομμακιδιού – το σπίτι μας – με την παροιμία «**κι ο ποντικός στην τρύπα ντου μεγάλος άρχος είναι**». Πράγματι ο Σύλλογος στην ιδιό-

μια παλιά φωτογραφία

ΚΩΜΙΑΚΗ 1932

Το σχολείο του χωριού χτίζεται πέτρα την πέτρα. Ο δάσκαλος, ο Μανδηλαράς, και οι μαθητές του. Όλοι γεννηθέντες το 1921 περίπου. Οι συνομήλικοι του συλλόγου γυμνάζονται και προπονούνται γιατί έχουν... αγώνα μπροστά τους (και τα κατάφεραν). Δεν γράφουμε τα ονόματά τους γιατί τους ξέρουμε όλους, ένα κι ένα. Είναι οι χωριανοί μας, οι γονείς μας και οι παππούδες μας.

κτητη στέγη του αισθάνεται και είναι μέγας άρχων και νοικοκύρης.

⇒ Ενώ εξακολουθεί να υπάρχει το μέγα ζήτημα της συνδιαχείρισης του νερού στη Φανερωμένη, ο Δήμος Νάξου όχι μόνο κάνει την... πάπια, αλλά απλώνει αναϊδή βραχιόνια να υφαρπαξεί τον υδάτινο θησαυρό. Το Τοπικό Συμβούλιο της Κορωνιδας μιλάει για χοντρές σωλήνες που απλώνονται από τη Χώρα προς το Φράγμα, με προφανή σκοπό. Εμείς θα προσθέσουμε ότι πρόκειται για χονδροειδείς αν όχι παράνομες ενέργειες.

⇒ Είναι μεγάλο γεγονός. Και αποκλειστική μας είδηση: **Το Γυμνάσιο του Σκαδού διακρίθηκε συμμετέχοντας στο διεθνή διαγωνισμό γεωγραφίας που διοργάνωσαν το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και η Ιωνίδειος Σχολή Πειραιά, με θέμα «Μια γη, πολ-**

λοί κόσμος». Ψυχή της επιτυχούς συμμετοχής, η απεραθίτσια καθηγήτρια Σοφία Κρητικού μαζί με τα άζια και δημιουργικά γυμνασιόπαιδα που συμβολικά αντιπροσώπευσαν την Κομμακική, τον Απόλλωνα και την Κόρωνο. **Ο Νίκος Ανδρής από τον Απόλλωνα, ο Ιάκωβος Χουζούρης από την Κόρωνο και ο Γιώργος Φρατζέσκος από την Κομμακική.** Τα εργατικά και δραστήρια παιδιά της ορεινής Νάξου με την δημιουργική καθοδήγηση της Σοφίας Κρητικού συμμετείχαν στον διαγωνισμό με 3 αφίσες. Η πρώτη αφίσσα είχε σαν θέμα το σφυρίλι με τον τίτλο «**Σμύριδα, χτές-σήμερα-αύριο**», η δεύτερη «**Εσωτερική μετανάστευση και επιπτώσεις στην μαθητική πυκνότητα της Νάξου**» και η τρίτη «**Κτηνοτροφία στην ορεινή Νάξο**». Διακρίθηκε η πρώτη αφίσσα και περιμένουμε στην τελετή βράβευσης να βρεθούμε και μεις από κοντά να συγχαρούμε. Ήδη το

Δ.Σ. του Συλλόγου συζητά με ποιο τρόπο θα επιβραβεύσει αυτά τα παιδιά της ορεινής Νάξου, που μας κάνουν με την επιμέλειά τους υπερήφανους. Όσο για την καθηγήτριά τους κ. Σοφία Κρητικού, εμείς θα συνεχίσουμε να την επαινούμε γιατί το αξίζει και στο εκπαιδευτικό της έργο ταυριάζει το ρητό (του Ευαγγελίου) «**ου δύνανται πόλις κρυβήναι επί όρους κειμένη**» κι αφού η ίδια δεν μας πληροφορεί, εμείς θα ψάχνουμε και θα μαθαίνουμε και θα επαινούμε.

⇒ Η πρωτοβουλία από το Πνευματικό Κέντρο Κορωνιδας για δημιουργία τράπεζας αίματος είναι αξιόπαινη. Παράλληλα και ο Σύλλογος Κορωνιδας δρομολογεί τη δικιά του. Αν συμφωνήσει και ο Σύλλογος Απολλωνιατών, σύντομα θα ιδούμε το όμιλον της καταγωγής μας με κοινή τράπεζα. **Π.Λ.**

Λαϊκή Συνέλευση στον Απόλλωνα

Με μεγάλη συμμετοχή πραγματοποιήθηκε η Λαϊκή Συνέλευση στον Απόλλωνα στις 6.1.2004. Το πόσο ενδιαφέρουσα και δημιουργική ήταν, φαίνεται από την εμπεριστατωμένη ομιλία του Προέδρου του Δ.Δ. Κορωνιδας κ. Αντωνίου Χωριανόπουλου, αποσπάσματα της οποίας παραθέτουμε:

Πρέπει να παραδεχτούμε όλοι ότι ήταν μια δύσκολη χρονιά εξ αιτίας των μεγάλων καταστροφών από τις βροχές του Φλεβάρη. Γίνανε μεγάλες ζημιές και νομίζω ότι σαν Δημοτική Αρχή τις αντιμετωπίσαμε ψύχραιμα, άμεσα και αποτελεσματικά.

Το πρόβλημα της πηγής της Εμπολής κάτω από δύσκολες συνθήκες, και όσοι δούλεψαν εκεί ξέρουν πώς δούλεψαν, αποκαταστάθηκε.

Ο βιολογικός δρομολογήθηκε μέσω της Εγνατίας και όχι μόνο έγινε συντήρηση και θα λειτουργήσει κανονικά αλλά μπήκαν μηχανήματα τελευταίας τεχνολογίας και με μια σωστή παρακολούθηση δεν νομίζω να ξαναπαρουσιαστεί πρόβλημα. Στο αντλιοστάσιο λυμάτων στην Ασμυρόλιμνο αντικαταστάθηκαν τα παλιά μοτέρ, έλι-

ταστάθηκε το δίκτυο που ήταν χαλασμένο. Αποκαταστάθηκε η ζημιά στο δίκτυο ύδρευσης από του Κριμητζά μέχρι του Δεσκάκη και ολοκληρώθηκε μέχρι τις Αφρόμους.

Η μελέτη για διαμόρφωση της Εμπολής και του γύρω χώρου έχει δρομολογηθεί και ήδη βρίσκεται στην Περιφέρεια για έγκριση. Οι μελετητές τελειώνουν την μελέτη για την διευθέτηση ρεμάτων στην Ασμυρόλιμνο. Για κάλυψη αναγκών εξωτερικού φωτισμού περιμένουμε την Δ.Ε.Η. να κάνει επισκόπηση για να δούμε πού χρειάζεται να μπούνε καινούρια φωτιστικά. **Πρέπει να αναφέρω το πρόβλημα με τα λεωφορεία, που δυστυχώς δεν εξυπηρετούν, παρ' όλες τις διαμαρτυρίες του κόσμου, αλλά και τις δικές μας σαν Αρχή.** Για την ανέγερση του δημοτικού σχολείου έχει γίνει οριστική μελέτη και βρίσκεται στο στάδιο της δημοπρατήσης.

Έχουμε διαμαρτυρηθεί για την κατάσταση του δρόμου του Ελιγμού με έγγραφα δικά μου και έχει πάρει και σχετική απόφαση το Τοπικό Συμβούλιο και το Επαρχείο μας βεβαιώνει ότι έχει δρομολογηθεί μέσω της Εγνατίας Α.Ε. Πιέζουμε, στο όριο των αρμοδιοτήτων μας, για το αλιευτικό κα-

ταφύγιο, ένα έργο που πρέπει να συντομεύει όσο γίνεται πιο γρήγορα γιατί ο υπάρχων κυματοθραύστης έχει αδυνατίσει αρκετά και κινδυνεύουν ό,τι υπάρχει στην παραλία από καταστήματα, ιδιοκτησίες, βάρκες, ακόμα και τα πετρόχτιστα.

Με έγγραφό του ο Σύλλογος Απολλωνιατών αναφέρει ότι προτίθεται να κάνει ορισμένα έργα στον Απόλλωνα με δική του χρηματοδότηση. Είναι μια πρωτοβουλία αξιόπαινη που δείχνει το ενδιαφέρον και την ευαισθησία του Συλλόγου για τον Απόλλωνα, την οποία πρωτοβουλία στηρίζει και το Τοπικό Συμβούλιο και θα ενισχύσει οικονομικά, στο μέτρο του δυνατού, μέσα από την ΣΑΤΑ.

Θέλω να ευχαριστήσω όλους για την συνεργασία που έχουμε μέχρι τώρα και είμαι βέβαιος ότι θα είναι και στο μέλλον η ίδια και **τον Πρόεδρο του Συλλόγου Απολλωνιατών Αντώνη Χωριανόπουλο, ο οποίος είναι πάντα παρών σε ό,τι θέμα έχει σχέση με τον Απόλλωνα και τον ευχαριστώ ιδιαίτερα για την απόφασή του αυτή να κάνει το ταξίδι αυτό, κάτω από αυτές τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες.**

Αντώνης Γ. Χωριανόπουλος
Πρόεδρος Τ.Σ. Κορωνιδας

ΗΛΕΚΤΡΟ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ

ΛΑΜΠΕΣ - ΤΗΛΕΦΩΝΑ - ΚΕΡΑΙΕΣ
ΜΠΑΤΑΡΙΕΣ - ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ
ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΜΙΚΡΟΣΥΣΚΕΥΕΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΗΣ ΒΙΤΖΗΛΑΙΟΣ

Ελ. Βενιζέλου και Προφ. Ηλία 5, Γαλάτσι
Τηλ. 210-2135097, Fax 210-2924698, Κιν. 6945-803190

Την Κυριακή 7 Μαρτίου μπροστά στην κάλπη με ευλάβεια... όπως στην εκκλησία

ΚΥΡΙΑΚΗ κοντή γιορτή, λέει ο λαός, και έτσι είναι. Φοράμε τα καλά μας και πάμε στην εκκλησία. Μπαίνουμε με ευλάβεια και επιλέγουμε πού θα ρίξουμε τον οβολό μας. Επιλογές πολλές. Κεριά του 1 και των 2 ευρώ. Το φιλόπρωχο και η ανακαίνιση. Όπως ακριβώς συμβαίνει και τις Κυριακές των εκλογών. Το εκλογικό τμήμα μοιάζει με ναό και η κάλπη με παγκάρι.

Οι επιλογές πολλές. Κόμματα και συνδυασμοί περιμένουν να διαλέξουμε και να βάλουμε το σταυρό της προτίμησής μας. Όπως ακριβώς και στην εκκλησία, με τη διαφορά ότι εκεί ο σταυρός είναι για μας, ενώ στην κάλπη είναι γι' αυτούς που για μια τετραετία θα κάνουμε το σταυρό μας έκπληκτοι και μετανιωμένοι

ίσως που τους τον δώσαμε.

Οι ψηφοφόροι είναι όπως οι χριστιανοί. Υπάρχουν χριστιανοί που εκκλησιάζονται τακτικά, αλλά οι περισσότεροι μια ή δυο φορές το πολύ το χρόνο. Είναι οι λεγόμενοι χριστιανοί της Μεγάλης Εβδομάδας και δη του Πάσχα. Υπάρχουν πολίτες που καθημερινά ψηφίζουν με τη συμμετοχή τους στα κοινά, με τους αγώνες τους, τις κινητοποιήσεις τους και με τον πολιτικό τους λόγο, αλλά οι περισσότεροι είναι πολίτες ψηφοφόροι μια ή δυο φορές κάθε τετραετία: στις δημοτικές και εθνικές εκλογές. Είναι οι πολίτες του καναπέ και της πολυθρόνας, των σφυμομετρήσεων και των γκάλοπ. Είναι οι πολίτες εκείνοι που αιώνια φοβούνται για όλα εκείνα που θα γίνουν γι' αυτούς χωρίς αυ-

τούς, αλλά δεν κάνουν τίποτα πέρα από το να παραμένουν αιώνιοι, ακόμα και φανατικοί, θεατές των ντέρμπι που άλλοι στήνουν γι' αυτούς χωρίς αυτούς.

Αξίζει επιτέλους να κάνει κανείς το σταυρό του, ώστε σ' αυτές τις εκλογές με σύνεση και ευλάβεια σε ό,τι σημαίνει δημοκρατία να ασκήσει ο λαός το ύψιστο καθήκον του και να ψηφίσει κυρίως με βάση τα προγράμματα των συνδυασμών και όχι τα πρόσωπα. Εξάλλου είναι και πιο εύκολο, γιατί προγράμματα υπάρχουν λίγα, ενώ περισσεύουν τα πρόσωπα που λένε πολλά, τη στιγμή που ελάχιστα πρόσωπα θα εργαστούν με συνέπεια για να υλοποιηθούν τα όποια προγράμματα.

Παναγιώτης Λιανής

Το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού * Ερευνά * Εισηγείται * Ελέγχει * Αποφασίζει ομόφωνα * Ενημερώνει

Η πρώτη συνεδρίαση του Τοπικού Συμβουλίου Κορωνίδας, που έγινε στις 11.1.2004 σε πλήρη απαρτία, παρευρισκομένου και του Δημοτικού Συμβούλου κ. Νικηφόρου Χωριανόπουλου, σηματοδοτεί την ευαισθησία των εκλεγμένων αντιπροσώπων του χωριού να διεκδικήσουν με αποφασιστικότητα την διευθέτηση και επίλυση προβλημάτων που απασχολούν το χωριό. **Και το πιο σπουδαίο:** Προβλέπουν ενδεχόμενες ασυνέπειες και αποφασίζουν ομόφωνα να ξεκινήσουν αγώνα μαζί με τους απανταχού Κομμακίτες, αλλά και όλους τους δημότες της Δρυμαλίας, για να προασπίσουν τα συμφέροντα της Κορωνίδας και του Δήμου γενικότερα.

Ιδιαίτερα στο θέμα του νερού, «το Τοπικό Συμβούλιο σε καμία περίπτωση δεν θα δεχτεί παράνομα να επωφελούνται άλλοι το νερό που ανήκει στο Δ.Δ. Κορωνίδας», διαβάζουμε στα πρακτικά της συνεδρίασης.

Ενέργειες για το νερό

Η εφημερίδα μας είχε έγκαιρα επισημάνει το θέμα της συνδιαχείρισης του νερού του Φράγματος της Φανερωμένης με το βασικό επιχείρημα ότι μέρος του φράγματος και το μεγαλύτερο μέρος της λεκάνης απορροής ανήκουν στην Κομμακική, άρα στο Δήμο. Η θέση αυτή, αξίζει να σημειώσουμε, διατυπώθηκε αρχικά από τον δραστήριο πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού τον κ. Αντώνη Χωριανόπουλο και από την πρώτη στιγμή υιοθετήθηκε

από τον Δήμαρχο Δρυμαλίας κ. Γιάννη Τζουάννη ήδη από το καλοκαίρι.

Πέρασε και το καλοκαίρι, έφυγε και το φθινόπωρο και ο Δήμος Νάξου δεν κάνει απλώς την... πάπια στο θέμα της συνδιαχείρισης, αλλά έχει απλώσει χοντρές σωληνές από τη Χώρα προς το Φράγμα Φανερωμένης χωρίς να έχει πάρει έγκριση από πούθενά, και δείχνει να βιάζεται να εκμεταλλευτεί το νερό του φράγματος που του αναλογεί έτσι αυθαίρετα, τη στιγμή που ακόμα δεν έχει συγκροτηθεί από το αρμόδιο Υπουργείο Γεωργίας Επιτροπή Διοίκησης, Λειτουργίας και Συντήρησης του Ταμιευτήρα.

Αν ο Δήμος της Χώρας «δεν συνετιστεί», θα ακολουθήσουν αγωνιστικές κινητοποιήσεις, με υπογραφές στην αρχή, αλλά και δυναμικότερες μετά, αποφάσισε ομόφωνα το Τοπικό Συμβούλιο.

Αλιευτικό Καταφύγιο στον Απόλλωνα

Παρ' ότι οι ενέργειες για το Αλιευτικό Καταφύγιο στον Απόλλωνα έχουν ξεκινήσει πριν από πολλά χρόνια, δυστυχώς γίνονται ακόμη μελέτες, με αποτέλεσμα το έργο να μην έχει ούτε καν ξεκινήσει ακόμη.

Επειδή το έργο αυτό θα δώσει το φιλί της ζωής όχι μόνο για τον Απόλλωνα, αλλά και στα χωριά της ορεινής Νάξου. Το Τοπικό Συμβούλιο ομόφωνα διαμαρτύρεται για την καθυστέρηση αυτή του έργου και ελπίζει ότι επιτέλους οι διαδικασίες θα είναι σύγχρονες πριν να είναι πολύ αργά.

Ένας άλλος παράγοντας που πιέζει στην αποπεράτωση του συγκεκριμένου έργου, είναι ότι ο υπάρχων μάλος, όπως αποδείχτηκε από τις φουρτούνες των τελευταίων ημερών (εντάσεις μέχρι και 12 μποφόρ!), είναι ανεπαρκής για να αντιμετωπίσει άλλες παρόμοιες καταστάσεις, αφού έχει αδυνατίσει αρκετά χωρίς καμία συντήρηση και θέτει σε κίνδυνο όλα τα πετρώματα στην παραλία του Απόλλωνα.

Επίλογος

Ο Σύλλογος Κορωνίδας με ανακοίνωση-μήνυμά του προς το Τοπικό Συμβούλιο Κομμακικής τάσσεται σε συμπαράταξη μάχης και αγώνα για την προστασία των συμφερόντων του χωριού μας και του δήμου γενικότερα, καταδικάζοντας τις αυθαίρετες και παράνομες ενέργειες του Δήμου Νάξου στο θέμα του νερού της Φανερωμένης. Υπερθεματίζει δε για την αποπεράτωση του έργου στο λιμάνι του Απόλλωνα.

Π.Α.

ΥΓ1: Δεν φανταζόμουν ποτέ ότι ο «πόλεμος του νερού», που προαναγγέλλεται σαν παγκόσμιος, θα ξεκινούσε σαν εμφύλιος από τη Νάξο, μεταξύ των Δήμων Νάξου και Δρυμαλίας.

ΥΓ2: Τελικά, αν και... υγρά τα θέματα (φράγμα, λιμάνι), είναι ιδιαίτερα καυτά και φωτιά στα μπατζάκια τους όσοι νομίζουν ότι θα τα ξεπεράσουν... αβρόχους ποσι, για να θυμηθούμε και το Τριάδιο που ανοίγει, μαζί με μια νέα εποχή για το χωριό: την εποχή της αναγνώρισής του σαν πρωταγωνιστή και όχι θεατή των εξελίξεων.

Π.Α.

Από την δραστηριότητα του Α.Ο. ΚΟΡΩΝΙΑ ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ

Στις 21 Δεκεμβρίου 2003 έγινε στο γήπεδο Γαλατσίου τελετή λήξης στο Τουρνουά Πρωτοζούνιορ, που διοργάνωσε ο Α.Ο. ΚΟΡΩΝΙΑ με τη συμμετοχή έξι ομάδων και 150 παιδιών γεννηθέντων τα έτη 1995, 1996, 1997 και 1998.

Το τουρνουά ήταν αφιερωμένο στη μνήμη του αείμνηστου Θωμά Καλεσάκη, αθλητή 15 χρόνια στην ΚΟΡΩΝΙΑ, που σκοτώθηκε σε τροχαίο μόλις στα 21 χρόνια του.

Στην τελετή λήξης παραβρέθηκαν επίσημοι από ΕΠΣΑ, Δήμο, Σωματεία, ενώ τις απονομές κυπέλλων και μεταλλίων στα παιδιά έκανε ο Χρυσόστομος Μιχαηλίδης, ο τερματοφύλακας της ΑΕΚ.

Με ομόφωνη απόφασή του, το Δ.Σ. του Α.Ο. ΚΟΡΩΝΙΑ αποφάσισε όλα τα τουρνουά που θα διοργανώσουμε να είναι αφιερωμένα στον Θωμά Καλεσάκη, σαν ε-

λάχιστος φόρος τιμής για το ήθος και την προσφορά του στο σωματείο μας.

Τουρνουά Παμπαίδων-Τζούνιορ

Μεγάλο τουρνουά Τζούνιορ-Παμπαίδων διοργανώνει από 20 Ιανουαρίου ο Α.Ο. ΚΟΡΩΝΙΑΣ με τη συμμετοχή 14 σωματείων και παμπαίδων και τζούνιορ ταυτόχρονα. Δηλαδή 28 ομάδων με 500 παιδιά περίπου.

Το τουρνουά καλύπτεται με γιατρούς και διαιτητές, ενώ θα γίνει στο τέλος εκδήλωση τελετής

Ποδόσφαιρο: Ομάδα μίνι τζούνιορ.

λήξης με αγώνες μικτών ομάδων, απονομές μεταλλίων, κυπέλλων και επάθλων σε ομάδες και παιδιά.

Δυστυχώς σ' αυτή την προσπάθεια είμαστε μόνοι, δεν υπάρχει καμιά βοήθεια από τον δήμο και το κράτος.

Ηλικίες παιδιών: 1991, 1992, 1993 και 1994.

Όταν τα προβλήματα χρονιάζουν

Αυτή η φωτογραφία δείχνει έναν πεζόδρομο στην περιοχή «Μαρίνου» στο Γκισιμέ, ο οποίος εξυπηρετεί όλη την έξω πλευρά του χωριού και βασικά την άνοδο και κάθοδο στην «Τζούτζα».

Ύστερα από την περσινή θεομηνία, είχαμε μια κατάρπωση, με αποτέλεσμα να κλείσει ο δρόμος οριστικά και οι κάτοικοι να είναι αναγκασμένοι να πάρουν άλλο δρόμο για να φτάσουν στα σπίτια ή στα κτήματά τους.

Κατανοούμε ότι οι ζημιές ήταν πάρα πολλές και η αποκατάστασή τους δεν ήταν εύκολη, όμως σε κάποια αναγκαία, όπως αυτό, θα έπρεπε να δοθούν λύσεις άμεσης προτεραιότητας και αποκατάστασης.

Επιστούμε την προσοχή στους αρμόδιους, λέγοντας ότι το αυτοκίνητο που εικονίζεται στη φωτογραφία, καθώς και διάφορα άλλα αντικείμενα, βρίσκονται εγκαταλελειμμένα περισσότερο από τρία χρόνια στην είσοδο του νεκροταφείου, ενός ιερού χώρου του οποίου η μέριμνα πρέπει να είναι ανάλογη.

Και μια και γίνεται λόγος για το νεκροταφείο, έχει έρθει (ή θα έρθει) προς συζήτηση, και μελλοντικά ίσως σε ψήφιση, στο Δημοτικό Συμβούλιο μια τροποποίηση σχετικά με τα νεκροταφεία, η οποία αναφέρεται σε γενικές γραμμές στις εισφορές των πολιτών προς αυτά.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πρόκειται για «ξεσηκώμα» από τη νομοθεσία που ισχύει στους μεγάλους Δήμους, όπου εκεί υπάρχει και πρόβλημα ταφής, ενώ στα δικά μας νεκροταφεία δεν παρατηρείται κάτι τέτοιο. Τέτοια «ξεσηκώματα» έχουν παρατηρηθεί και σε πολλά άλλα σημεία της διακυβέρνησης του Δήμου, του οποίου η μορφολογία του εδάφους και οι μεγάλες αποστάσεις μεταξύ των χωριών που τον αποτελούν, δεν αφήνουν περιθώρια σωστής εφαρμογής τους.

Συνιστούμε λοιπόν στους αρμόδιους, όσον αφορά το θέμα του νεκροταφείου, να μείνει ως έχει, και ακόμη θα πρέπει στις εισφορές των πολιτών προς το Δήμο να λαμβάνεται υπόψη και η οικονομική δυνατότητα των πολιτών των ορεινών χωριών, η οποία, νομίζουμε, ότι απέχει από τις δυνατότητες των άλλων πεδινών χωριών.

Χριστούγεννα στο χωριό

Μια καταπληκτική χριστουγενναϊκή γιορτή διοργανώθηκε στο σχολείο του χωριού μας από τους σχολείς και τους δασκάλους.

Ο υπέροχος και πρωτότυπος στολισμός του σχολείου, οι χαρούμενες φωνές των παιδιών και το πλήθος του κόσμου που παρότρυνε δημιούργησε μια ατμόσφαιρα καταπληκτική, η οποία θύμιζε παλιές καλές εποχές του σχολείου.

Οι μητέρες των παιδιών είχαν ετοιμάσει φαγητά και γλυκά, τα

οποία πρόσφεραν στους παραβρισκόμενους. Ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να γίνει για τους δασκάλους κ. Απόστολο Γκιόλβα, κ. Άρη Θώδα, κ. Ελπίδα Παυλίδου και τη νηπιαγωγό κ. Αθανασία Δημογιέρωντα, που έχουμε την τύχη να βρίσκονται κοντά μας από πέρυσι, φέτος και για ένα χρόνο ακόμα, για την αγάπη και την επιμέλεια που δείχνουν τόσο στη διδασκαλία των παιδιών μας όσο και στη φροντίδα μιας καλαισθητής όψης του σχολικού χώρου.